

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 2 lutego 2018 r.
(OR. en)

5846/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0332 (COD)

ENV 59
SAN 50
CONSOM 24
CODEC 134

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 1 lutego 2018 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2017) 753 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi
(wersja przekształcona)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2017) 753 final.

Załącznik: COM(2017) 753 final

Bruksela, dnia 1.2.2018 r.
COM(2017) 753 final

2017/0332 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2017) 448 final} - {SWD(2017) 449 final} - {SWD(2017) 451 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Większość mieszkańców UE korzysta z dostępu do wysokiej jakości wody pitnej, zwłaszcza w porównaniu z innymi regionami świata. Wynika to z długiej tradycji gospodarowania wodą pitną w wielu państwach członkowskich, w dużym stopniu jednak zawdzięczamy to również unijnemu prawodawstwu w dziedzinie ochrony środowiska i finansowaniu ze środków UE¹. Od lat 80. XX w. Unia Europejska stosuje przepisy, które wymagają rygorystycznych kontroli bezpieczeństwa wody. Oznacza to, że ścieki komunalne są odprowadzane i oczyszczane, bezpiecznie gospodaruje się emisjami przemysłowymi, stosowanie chemikaliów jest zatwierdzane po spełnieniu surowych warunków, a w zarządzaniu częściami wód transgranicznych stosuje się podejście holistyczne. Chociaż w niektórych przypadkach wysokie inwestycje początkowe lub konkurencyjne priorytety sprawiały, że zasad tych nie udawało się wprowadzać w życie w uzgodnionych terminach, gospodarka wodna wciąż się poprawia, a Komisja i państwa członkowskie podejmują obecnie wspólny trud w celu jak najszybszego pełnego wdrożenia przepisów².

Jeden akt prawny, dyrektywa Rady 98/83/WE w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi³, zasługuje na szczególną uwagę, ponieważ ma na celu ochronę ludzi przed szkodliwymi skutkami zanieczyszczenia wody pitnej i zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta. Ogólnie rzecz biorąc, dyrektywa jest stosunkowo dobrze wykonywana przez państwa członkowskie, ale zawarte w niej podejście do monitorowania jakości w miejscu konsumpcji opiera się na parametrach ustalonych ponad 20 lat temu. Należy w związku z tym zbadać, czy dyrektywa pozwala skutecznie radzić sobie z istniejącymi i pojawiającymi się presjami i stanowi gwarancję, że ludzie mieszkający w Unii Europejskiej i odwiedzający ją będą mieć nadal dostęp do wysokiej jakości wody pitnej w nadchodzących dziesięcioleciach.

Woda pitna jest bez wątpienia priorytetem dla wielu Europejczyków. Była ona przedmiotem pierwszej w historii europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water”⁴, w ramach której zebrano ponad 1,8 mln podpisów i uzyskała pozytywną odpowiedź Komisji. Inicjatywę złożono do Komisji w grudniu 2013 r., a jej głównym postulatem było, aby „instytucje UE oraz państwa członkowskie były zobowiązane do zapewnienia mieszkańcom prawa do wody i kanalizacji” oraz aby „UE zwiększyła wysiłki w celu osiągnięcia powszechnego dostępu do wody i kanalizacji”. W swojej odpowiedzi⁵ Komisja poprosiła państwa członkowskie

¹ Kilka państw członkowskich zaspokoilo swoje podstawowe potrzeby pod względem usług wodnych przy wykorzystaniu funduszy polityki spójności. W latach 2014–2020 w ramach polityki spójności UE inwestycje w sektorze wodnym wyniosą 14,8 mld EUR. Jednym z oczekiwanych rezultatów jest poprawa zaopatrzenia w wodę ponad 12 mln osób.

² Jak wykazano w ostatnim cyklu przeglądu wdrażania polityki ochrony środowiska dostępnego pod adresem: http://ec.europa.eu/environment/eir/index_en.htm

³ Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32).

⁴ Europejska inicjatywa obywatelska Right2Water: <http://www.right2water.eu/>

⁵ COM(2014)177 final.

o dołożenie wszelkich starań, aby zapewnić każdemu dostęp do minimalnego zaopatrzenia w wodę. Jest to w pełni zgodne z agendą ONZ na 2030 r., a w szczególności z celem zrównoważonego rozwoju ONZ nr 6 oraz powiązaniem celem dotyczącym zapewnienia powszechnego i sprawiedliwego dostępu do bezpiecznej wody pitnej po przystępnej cenie, przyjętymi w 2015 r.⁶. Komisja zobowiązała się również do dokonania przeglądu dyrektywy, którego wynik został uwzględniony w komisyjnym programie sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT)⁷. Niniejszy wniosek jest zatem bezpośrednim następstwem europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water”.

Zmiana przepisów dyrektywy stanowi również część planu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym⁸. Wniosek w sprawie zmiany pomoże państwom członkowskim w gospodarowaniu wodą pitną w zasobooszczędny i zrównoważony sposób, co przyczyni się do zmniejszenia zużycia energii i niepotrzebnych strat wody. Dzięki zwiększeniu zaufania obywateli do wody wodociągowej obniży się również wykorzystanie plastikowych butelek.

Komisja zapoczątkowała ten proces, dokonując najpierw oceny dyrektywy zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa⁹. Wyniki oceny zostały opublikowane w dniu 1 grudnia 2016 r.¹⁰ i pomogły w określeniu mocnych i słabych punktów dyrektywy. Potwierdziły one, że dyrektywa jest stosownym narzędziem zapewnienia wysokiej jakości wody zużywanej w UE, ponieważ jej podstawowym celem jest wprowadzenie monitorowania wody pitnej i zapewnienie, aby państwa członkowskie, w przypadku problemów, przywracały wymagane poziomy jakości wody.

W ocenie tej zidentyfikowano jednak cztery obszary wymagające poprawy:

- wykaz parametrów;
- stosowanie podejścia opartego na analizie ryzyka;
- zwiększenie przejrzystości kwestii związanych z wodą i zapewnienie konsumentom dostępu do aktualnych informacji; oraz
- materiały mające kontakt z wodą pitną.

W towarzyszącej ocenie skutków rozważono też poruszoną w europejskiej inicjatywie obywatelskiej oraz w ramach konsultacji kwestię części populacji, np. wrażliwych i zmarginalizowanych grup, takich jak Romowie, które nie mają dostępu do wody pitnej. Na podstawie wyników oceny skutków w niniejszym wniosku ustawodawczym przedstawiono proporcjonalne rozwiązania tych kwestii.

⁶ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 25 września 2015 r. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”.

⁷ Program prac Komisji na 2015 r. (COM(2014) 910 final).

⁸ COM(2015) 614 final.

⁹ https://ec.europa.eu/info/better-regulation-guidelines-and-toolbox_pl

¹⁰ Dokument roboczy służb Komisji „Ocena REFIT dyrektywy w sprawie wody pitnej 98/83/WE” SWD(2016) 428 final.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek stanowi przekształcenie dyrektywy 98/83/WE, która była zmieniana w 2003, 2009 i 2015 r. Uznano, że dla zachowania jasności najwłaściwszą formą jest przekształcenie. Jest to zgodne z zobowiązaniem podjętym w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹¹, dotyczącym częstszego korzystania z techniki legislacyjnej przekształcenia przy zmianach obowiązujących przepisów.

Ogólnie rzecz biorąc, wniosek jest zgodny z obowiązującymi przepisami UE w dziedzinie wody, w szczególności ramową dyrektywą wodną¹², dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej¹³, dyrektywą dotyczącą ścieków komunalnych¹⁴ oraz dyrektywą azotanową¹⁵. Wniosek uzupełnia w szczególności art. 6, 7 i 8 ramowej dyrektywy wodnej, które dotyczą wymogów w zakresie identyfikacji i monitorowania części wód wykorzystywanych do poboru wody pitnej oraz wyznaczania obszarów chronionych obejmujących te części wód. Ponadto stanowi on uzupełnienie art. 11 tej dyrektywy, ponieważ wymaga od państw członkowskich opracowania programów środków, w tym środków mających na celu ochronę obszarów poboru wody pitnej.

Po przejściu przez punkt zgodności woda jest uznawana za „żywność” na podstawierozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ogólne zasady i wymogi prawa żywnościowego¹⁶. Proponuje się zatem, aby przepisy dotyczące „wody w butelkach lub pojemnikach przeznaczonych do sprzedaży” usunąć z zakresu stosowania dyrektywy 98/83/WE, ponieważ każda butelkowana woda pitna wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 178/2002 po przejściu przez punkt zgodności.

Jeśli chodzi o poszczególne kategorie wody butelkowanej, naturalne wody mineralne są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE¹⁷. Zgodnie z art. 9 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy

¹¹ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

¹² Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

¹³ Dyrektywa 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 56).

¹⁴ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

¹⁵ Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).

¹⁶ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45).

2009/54/WE wody źródlane powinny być jednak zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy. Dlatego też wody źródlane powinny pozostać w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Zmiana dyrektywy 98/83/WE została uwzględniona w programie prac Komisji na 2017 r. jako nowa inicjatywa¹⁸, która przyczyni się do wykonania planu działania na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym. Wniosek zawiera elementy, które wspierają zrównoważone gospodarowanie wodą pitną w zasobooszczędny sposób, co pomoże w ograniczeniu zużycia wody butelkowanej. Wpisuje się to w starania UE na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i odpadów morskich¹⁹ oraz europejską strategię w dziedzinie tworzyw sztucznych²⁰.

Wniosek stanowi również wkład w starania na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych i opracowywania możliwie skutecznych i wydajnych strategii politycznych, zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie lepszego stanowienia prawa²¹. Aktualizacja norm i przyjęcie bardziej całościowego podejścia do zarządzania ryzykiem powinno również pomóc w utrzymaniu konkurencyjności unijnego sektora wodnego i pobudzić innowacje. Wniosek ma także na celu uproszczenie procesu monitorowania i sprawozdawczości z naciskiem na automatyzację, mniejszą częstotliwość sprawozdań i większą użyteczność danych. Jest to spójne z unijnym podejściem UE w zakresie lepszego stanowienia prawa oraz oceną adekwatności dotyczącą sprawozdawczości i monitorowania²². Przepisy mające poprawić dostęp obywateli do informacji na temat ich wody pitnej wpisują się również w przyjętą przez Komisję strategię jednolitego rynku cyfrowego²³.

Ponadto wniosek pomoże osiągnąć cel priorytetowy nr 3 siódmego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r., czyli: „ochronę obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu”²⁴. Jest również zgodny z celem priorytetowym nr 4, który zawiera wymóg, aby społeczeństwo miało dostęp do zrozumiałych informacji o środowisku na poziomie krajowym. W tym celu we wniosku

¹⁸ Program prac Komisji na 2017 r. (COM(2016) 710 final).

¹⁹ Our Oceans, Seas and Coasts: (Nasze oceany, morza i wybrzeża) http://ec.europa.eu/environment/marine/good-environmental-status/descriptor-10/index_en.htm

²⁰ Komunikat Komisji COM(2018) 28 final z 16.1.2018 w sprawie strategii w dziedzinie tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym.

²¹ Komunikat Komisji „Lepsze stanowienie prawa: silniejsza Unia dzięki lepszym wynikom”, COM(2016) 615 final.

²² Ocena adekwatności dotycząca sprawozdawczości i monitorowania w dziedzinie środowiska: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm i COM(2017) 312 final: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017DC0312&qid=1513935870793&from=EN>

²³ Strategia jednolitego rynku cyfrowego: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/shaping-digital-single-market>

²⁴ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

zawarto odniesienia i zagwarantowano spójność z wymogami dyrektywy 2003/4/WE²⁵ i dyrektywy INSPIRE²⁶.

Usunięcie przepisów dotyczących materiałów mających kontakt z wodą pitną (art. 10 dyrektywy 98/83/WE) zapewni większą spójność z ustawodawstwem dotyczącym rynku wewnętrznego, a w szczególności z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych²⁷. Z oceny skutków wynika, że obecny przepis, który przewiduje wzajemne uznawanie przez państwa członkowskie i wiąże się z niepewnością prawną, stanowi potencjalną przeszkodę dla rynku wewnętrznego. Proponuje się, aby miejsce obowiązku dotychczas zawartego w art. 10 dyrektywy 98/83/WE zajął nowy artykuł dotyczący oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi i aby jednocześnie wydano zlecenie normalizacji na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych w celu ustanowienia wymogów mających zastosowanie do materiałów i wyrobów mających kontakt z wodą pitną. Usunięcie barier technicznych dla wyrobów budowlanych jest możliwe wyłącznie poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji technicznych na potrzeby oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, stąd konieczność ustanowienia i opublikowania niezbędnych zharmonizowanych norm w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011.

Aspekty bezpieczeństwa są ujęte w innych politykach Unii, w szczególności w dyrektywie (UE) 2016/1148 w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii²⁸ (dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji). W październiku 2017 r. Komisja przyjęła również plan działania, który ma zwiększyć gotowość i odporność oraz usprawnić koordynację na szczeblu UE na wypadek ataków z użyciem substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych (CBRJ).

Wniosek jest ponadto odpowiedzią na europejską inicjatywę obywatelską, ponieważ zawiera wymóg, aby państwa członkowskie zapewniały dostęp do wody wrażliwym i zmarginalizowanym grupom. Będzie to pomocne przy wdrażaniu unijnej polityki UE w zakresie integracji Romów, objętej unijnymi ramami dotyczącymi krajowych strategii

²⁵ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

²⁶ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

²⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1).

integracji Romów²⁹, a także zalecenia Rady w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich³⁰.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wniosek opiera się na art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawny art. 130s Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską). Przekształcana dyrektywa ma tę samą podstawę prawną.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

UE wykonuje kompetencje dzielone z państwami członkowskimi w zakresie uregulowań dotyczących środowiska i zdrowia w sektorze wodnym. Oznacza to, że UE może stanowić prawo tylko w zakresie, w jakim pozwalają na to Traktaty i musi przestrzegać zasad konieczności, pomocniczości i proporcjonalności.

Cele dyrektywy, a mianowicie ochrona zdrowia ludzkiego przed negatywnymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zostaną osiągnięte dzięki wprowadzeniu minimalnych norm jakości na poziomie UE, a także minimalnych wymogów dotyczących monitorowania, sprawozdawczości, dostępu do wody, przejrzystości i działań zaradczych w przypadku niespełnienia norm. Państwa członkowskie mogą określić, jakie konkretne działania (na przykład rodzaj działań zaradczych, zakres programów monitorowania) pragną podjąć.

Pierwotnym bodźcem do zmiany dyrektywy była europejska inicjatywa obywatelska „Right2Water”, którą poparło ponad 1,8 mln osób. W odpowiedzi na tę inicjatywę³¹ i w reakcji na zaangażowanie UE w realizację celów zrównoważonego rozwoju ONZ³² Parlament Europejski stwierdził potrzebę działania na poziomie UE w celu zapewnienia dostępu do wody pitnej. W niniejszym wniosku ustanowiono zatem ogólne zasady na szczeblu UE w ramach kompetencji UE i z pełnym poszanowaniem zasady pomocniczości, ale pozostawiono państwom członkowskim pewien margines swobody w zakresie decydowania o sposobie realizacji zobowiązania do poprawy dostępu do bezpiecznej wody pitnej.

Ocena REFIT potwierdziła ponadto wartość dodaną stanowiących na poziomie UE przepisów dotyczących wody pitnej, które mogą z czasem wydatnie pomóc w harmonizacji jakości wody w całej Europie. Pokazuje to przykład państw członkowskich, zwłaszcza tych mniejszych, które nie zawsze dysponują odpowiednimi zasobami i specjalistyczną wiedzą, więc oczekują, że to UE będzie nadal ustalać podstawowe parametry mikrobiologiczne

²⁹ COM(2011) 173 final.

³⁰ Zalecenie Rady (2013/C 378/01) z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich (Dz.U. C 378 z 24.12.2013, s. 1).

³¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 września 2015 r. w sprawie dalszych działań w następstwie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water”.

³² Cele zrównoważonego rozwoju, Komisja Europejska (2017): https://ec.europa.eu/europeaid/policies/sustainable-development-goals_en

i powiązane wartości dla wody pitnej. Wiele zainteresowanych stron twierdziło również, że środki UE są najlepszym sposobem reagowania na pojawiające się zagrożenia dla zdrowia związane z wodą.

Biorąc pod uwagę skalę i skutki działań określonych w dyrektywie, można uznać że jej cele są realizowane skuteczniej na poziomie UE niż na szczeblu krajowym.

- **Proporcjonalność**

Towarzysząca ocena skutków zawiera szczegółowe informacje na temat proporcjonalności i opłacalności wariantów przedstawionych w niniejszym wniosku ustawodawczym. Ogólnie rzecz biorąc, wykazano, że najodpowiedniejsze i najbardziej opłacalne środki, jakie można zastosować na poziomie UE w ramach zmiany dyrektywy są następujące:

- a) przegląd i aktualizacja parametrów określonych w dyrektywie zgodnie z najnowszymi odkryciami naukowymi oraz wprowadzenie podejścia opartego na analizie ryzyka w przypadku dużych i małych dostawców wody;
- b) udoskonalenie przepisów dotyczących przejrzystości i dostępu do aktualnych informacji dla konsumentów;
- c) ulepszenie i uproszczenie sprawozdawczości;
- d) usunięcie przeszkód, które uniemożliwiają swobodny handel materiałami mającymi kontakt z wodą pitną;
- e) poprawa dostępu do bezpiecznej wody pitnej.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek znacząco zmienia przepisy dyrektywy 98/83/WE i dodaje wiele nowych przepisów. Dla zachowania przejrzystości proponuje się zastosowanie metody przekształcenia. Ponieważ przekształcanym instrumentem jest dyrektywa, z uwagi na spójność techniki prawodawczej i w celu ułatwienia państwom członkowskim transpozycji aktu, niniejszy wniosek również dotyczy dyrektywy.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Komisja oceniła skuteczność dyrektywy 98/83/WE, stosując następujące pięć kryteriów:

- skuteczność;
- wydajność;
- spójność;
- adekwatność; oraz
- europejska wartość dodana.

Ocena została przeprowadzona jednocześnie z oceną skutków, a kwestie problematyczne zidentyfikowane w ocenie są odzwierciedlone w problemach zdefiniowanych w ocenie skutków oraz w przedstawionych w niej wariantach strategicznych.

Ocena wykazała, że dyrektywa jest *skuteczna* pod względem osiągnięcia swoich celów oraz pomocy w ochronie zdrowia ludzkiego przed szkodliwymi skutkami zanieczyszczenia dzięki zapewnieniu wysokiego stopnia zgodności z wartościami parametrycznymi. Adekwatność wskaźników zgodności mierzonych według częściowo przestarzałych parametrów jest w pewnym stopniu ograniczona. W ocenie wykazano również, że art. 10 dyrektywy dotyczący „materiałów mających kontakt z wodą pitną” pozostawia państwom członkowskim zbyt wiele swobody w decydowaniu, co oznaczają „niezbędne środki”. Sytuacja ta doprowadziła do dodatkowych badań i kontroli przy wprowadzaniu produktu do obrotu w innym państwie członkowskim, przez co przepis stał się nieskuteczny.

W ramach analizy *wydajności* oszacowano, że całkowity koszt zaopatrzenia w wodę w UE w 2014 r. wyniósł około 46,5 mld. EUR. Z tej kwoty 8,3 mld. EUR można przypisać kosztom wykonania dyrektywy. Chociaż korzyści dla zdrowia wynikających z dyrektywy nie można określić ilościowo³³, z oceny wynika, że całkowite powiązane korzyści znacznie przewyższają całkowite powiązane koszty. Nie zidentyfikowano przepisów powodujących nadmierne koszty administracyjne związane z monitorowaniem, dostarczaniem informacji i sprawozdawczością. Za znaczące nadmierne obciążenie dla sektora uznano wyłącznie elastyczność wynikającą z art. 10 dyrektywy 98/83/WE (o której mowa powyżej).

Spójność dyrektywy 98/83/WE z ramową dyrektywą wodną jest szczególnie istotna, ponieważ ochrona zasobów wody pitnej stanowi niezbędną część planów i środków na podstawie ramowej dyrektywy wodnej. Dyrektywa 98/83/WE nie odnosi się do ochrony zasobów wodnych wykorzystywanych do poboru wody pitnej głównie dlatego, że została przyjęta wcześniej niż ramowa dyrektywa wodna. Należy zapewnić to brakujące ogniwo, aby zastosowanie miały zasada „zanieczyszczający płaci” oraz zasada ostrożności. Wniosek przyczyni się więc do poprawy spójności tych dwóch dyrektyw, ponieważ wprowadzi podejście oparte na analizie ryzyka od miejsca poboru wody do kranu konsumenta oraz ulepszy wymianę informacji i komunikacji między organami państw członkowskich i dostawcami wody, zapewniającą pełny cykl zarządzania wodą.

Jeśli chodzi o adekwatność, ocena wykazała, że wartości parametryczne określone w dyrektywie 98/83/WE nie są już odpowiednie, ponieważ nie odzwierciedlają postępu naukowego, lepszej jakości ocen ryzyka, zmian w zachowaniu konsumentów i nowych presji na środowisko.

Europejska wartość dodana dyrektywy 98/83/WE polega na tym, że zapewnia ona ten sam poziom ochrony zdrowia ludzkiego przed negatywnymi skutkami zanieczyszczenia w całej UE. Według niepotwierdzonych źródeł w UE odnotowuje się mniej poważnych zdarzeń związanych z wodą pitną niż w innych regionach świata – nie da się tego jednak wyraźnie powiązać z faktem obowiązywania dyrektywy 98/83/WE.

Głównymi obszarami wymagającymi poprawy zidentyfikowanymi w ocenie były zatem:

- wykaz parametrów;

³³ W ocenie skutków stwierdzono, że możliwa jest kwantyfikacja za pomocą wskaźników zastępczych.

- brak podejścia opartego na analizie ryzyka;
- brak przejrzystości oraz brak dostępu do aktualnych informacji dla konsumentów; oraz
- materiały mające kontakt z wodą pitną.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa³⁴ przeprowadzono kilka konsultacji.

- Otwarte konsultacje publiczne z wykorzystaniem kwestionariusza online.

W następstwie europejskiej inicjatywy obywatelskiej dotyczącej prawa do wody („Right2Water”)³⁵ między czerwcem a wrześniem 2014 r. Komisja przeprowadziła otwarte konsultacje publiczne we wszystkich językach na temat jakości wody pitnej. W ramach konsultacji otrzymano 5 908 odpowiedzi oraz 138 opinii i stanowisk kluczowych zainteresowanych stron. Ponadto we wrześniu 2014 r. i w październiku 2015 r. Komisja zorganizowała spotkania z zainteresowanymi stronami w celu omówienia kwestii przejrzystości i wartości odniesienia.

- Ukierunkowane konsultacje publiczne

Komisja przeprowadziła trzy konferencje tematyczne poświęcone konsultacjom z zainteresowanymi stronami: w maju 2015 r. – w sprawie oceny REFIT, w grudniu 2015 r. – w sprawie oceny skutków i we wrześniu 2016 r. – w sprawie przeglądu norm określonych dla wody pitnej. Wzięło w nich udział szerokie grono zainteresowanych stron, w tym organy krajowe i regionalne, przedstawiciele przemysłu, stowarzyszenia przedsiębiorców i przedsiębiorstwa oraz eksperci. Podczas konferencji przedstawiono szerokie spektrum poglądów, a Komisja mogła przeprowadzić rozmowy bezpośrednio z zainteresowanymi stronami. W ramach każdej z konferencji opracowano szczegółowe dokumenty robocze lub kwestionariusze, a wszystkie wystąpienia i protokoły, w tym listy uczestników, zostały udostępnione publicznie³⁶.

- Mechanizm informacji zwrotnej w ramach oceny REFIT

Po opublikowaniu w dniu 28 lutego 2017 r. „Wstępnej oceny skutków” na stronie internetowej poświęconej lepszemu stanowieniu prawa zainteresowane strony miały czas do 28 marca 2017 r. na zgłaszanie uwag do tego dokumentu.

- Dodatkowe konsultacje

³⁴ W szczególności zestawy narzędzi nr 10 i 50 dotyczące 12-tygodniowych internetowych konsultacji publicznych oraz dodatkowych metod i narzędzi, mających na celu zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron i usunięcie potencjalnych luk informacyjnych, co zostało osiągnięte w późniejszych ukierunkowanych konsultacjach z zainteresowanymi stronami.

³⁵ Europejska inicjatywa obywatelska Right2Water: <http://www.right2water.eu/>

³⁶ Posiedzenie z dnia 23 września 2016 r.: <https://circabc.europa.eu/w/browse/c8a02539-ab12-48b6-9367-38e40cafd6cb>; Posiedzenie z dnia 26 maja 2015 r.: <https://circabc.europa.eu/w/browse/ca2f82a5-20ab-4106-9c44-7b67a911ac2f>; oraz posiedzenie z dnia 8 grudnia 2015 r.: <https://circabc.europa.eu/w/browse/3fccab4b-812d-46be-8efe-1f866cf556c5>

Przy kilku innych okazjach Komisja informowała zainteresowane strony o zmianach do dyrektywy i prosiła je o przedstawianie uwag – np. w styczniu 2016 r. podczas cieszącego się dużą popularnością seminarium poświęconego ochronie wody pitnej („Paramount Seminar on drinking water protection”) lub w ramach dyskusji podczas różnych posiedzeń grup ekspertów. Aby zapewnić jak największą przejrzystość tego procesu, wszystkie istotne dokumenty, które wykorzystano przy zmianie dyrektywy, takie jak badanie na potrzeby oceny skutków, zostały podane do publicznej wiadomości³⁷.

Podczas konsultacji wyraźnie opowiedziano się za aktualizacją i przeglądem wykazu parametrów. Zdecydowana większość uczestników konsultacji publicznych poparła umieszczenie w wykazie związków zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, substancji stosowanych w produktach konsumpcyjnych i farmaceutycznych, natomiast wielu ekspertów technicznych było temu przeciwnych. Większość zainteresowanych stron opowiedziało się za wprowadzeniem podejścia opartego na analizie ryzyka w całej UE. Niemniej jednak widziały one potrzebę zapewnienia państwom członkowskim wystarczającej elastyczności w tym zakresie. Wiele zainteresowanych stron wskazywało również na konieczność harmonizacji, jeśli chodzi o materiały i produkty mające kontakt z wodą pitną.

Silnym sygnałem płynącym z konsultacji publicznych, zwłaszcza ze strony obywateli, była potrzeba większej ilości dostępnych w internecie aktualnych informacji na temat jakości wody pitnej. Konsumenci czują się niepewnie, jeśli chodzi o korzystanie z wody wodociągowej za granicą w obrębie UE i, chociaż wskaźniki zgodności są wysokie, na ogół nie mają do niej zaufania. Jeśli chodzi o to, czy w dyrektywie powinny znaleźć się przepisy dotyczące dostępu do wody, opinie były podzielone. Przeciwnicy argumentowali, że dostęp do wody byłby poza zakresem dyrektywy i dlatego powinien zostać uregulowany w innym unijnym akcie prawnym lub w inny sposób.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek ustawodawczy i ocena skutków opierają się na obszernym zbiorze materiałów i badań, których bibliografia znajduje się w dokumencie roboczym służb Komisji zawierającym ocenę skutków.

W grudniu 2015 r. zapoczątkowano projekt współpracy z Biurem Regionalnym WHO dla Europy w celu wsparcia procesu zmiany załącznika I do dyrektywy 98/83/WE (opracowanie wykazu parametrów, który miał zostać włączony do dyrektywy). Projekt zakończono latem 2017 r.³⁸. Więcej informacji o zaleceniach sformułowanych w ramach projektu oraz o ich wykorzystaniu we wniosku Komisji można znaleźć w części 5 „Elementy fakultatywne”.

Kilka badań przeprowadziły podmioty zewnętrzne, którym zlecono ocenę zmian do dyrektywy. Badania te obejmowały:

³⁷ <https://circabc.europa.eu/w/browse/4fea449b-0b66-4f0f-b934-0177cae4d7e2>

³⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

- „Material Guidance for Users and Plumbers”³⁹ (Wskazówki dla użytkowników i hydraulików dotyczące materiałów);
- „Study Report on Products and Materials in contact with Drinking Water”⁴⁰ (Raport z badania dotyczącego wyrobów i materiałów mających kontakt z wodą pitną); oraz
- badanie na potrzeby oceny skutków⁴¹.

W badaniu do celów oceny skutków przeprowadzonym przez niezależne podmioty zewnętrzne wykorzystano również narzędzie modelowania do oceny wariantów strategicznych i preferowanych pakietów strategicznych.

• Ocena skutków

Wniosek opiera się na ocenie skutków, która w dniu 23 czerwca 2017 r. uzyskała opinię pozytywną z zastrzeżeniami⁴² od komisyjnej Rady ds. Kontroli Regulacyjnej. Zastrzeżenia zgłoszone przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej zostały uwzględnione w zmienionej wersji dokumentu roboczego służb Komisji zawierającego ocenę skutków; jeden z rozdziałów nowej wersji poświęcono szczegółowym informacjom na temat zmian wprowadzonych w następstwie opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej. Na podstawie tej oceny, konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water” opracowano kilka wariantów strategicznych w celu rozwiązania każdego z zidentyfikowanych problemów. W ocenie skutków przeanalizowano warianty w celu określenia, w jakim stopniu mogą one przyczynić się do realizacji nadrzędnego celu dyrektywy, jakim jest ochrona zdrowia konsumentów, a także określenia skutków finansowych każdego z tych wariantów oraz ich skutków dla środowiska na okres do roku 2050. Ustalenia przedstawiono w ocenie skutków oraz w dokumencie roboczym służb Komisji dotyczącym oceny skutków.

Przedstawiono pięć następujących wariantów strategicznych:

- warianty dotyczące dostosowania wykazu parametrów w dyrektywie do najnowszych norm poprzez rozszerzenie lub ograniczenie wykazu;
- przyjęcie podejścia opartego na analizie ryzyka w odniesieniu do dużych (i małych) dostawców wody;
- harmonizacja norm dotyczących materiałów mających kontakt z wodą pitną;
- poprawa dostępu do aktualnych informacji dla konsumentów i lepsze monitorowanie procesu wdrażania; oraz
- warianty dotyczące zapewnienia dostępu do wody.

Po przeprowadzeniu analiz i ułożeniu rankingu wariantów stwierdzono, że w perspektywie długoterminowej najlepszym sposobem rozwiązania problemów zidentyfikowanych w ocenie byłoby połączenie różnych wariantów. Kombinacja wariantów zapewniłaby:

³⁹ <http://publications.europa.eu/s/c6vG>

⁴⁰ [https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/0b93e708-5e20-4c35-8fbd-8554a87e7cb5/09 %20-%201.1 %20Study%20Report%20-%20Products-Materials%20in%20contact%20with%20Drinking%20Water.pdf](https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/0b93e708-5e20-4c35-8fbd-8554a87e7cb5/09%20-%201.1%20Study%20Report%20-%20Products-Materials%20in%20contact%20with%20Drinking%20Water.pdf)

⁴¹ <http://publications.europa.eu/s/c6vH>

⁴² http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

- wysoką jakość wody pitnej dla wszystkich mieszkańców UE. Aktualizacja i poprawa wykazu parametrów na podstawie zaleceń WHO pomoże również chronić ludzi przed pojawiającymi się zagrożeniami dla zdrowia ludzkiego;
- bardziej nowoczesne podejście do monitorowania dzięki wykorzystaniu podejścia opartego na analizie ryzyka w przypadku zarówno dużych, jak i małych dostawców wody;
- modernizację, a zatem uproszczenie, przepisów dotyczących sprawozdawczości;
- aktualne i przydatne informacje dla konsumentów;
- poprawę dostępu do wody oraz zapewnienie dostępu do wody wrażliwym i zmarginalizowanym grupom.

Sporządzono ranking wariantów i opracowano trzy pakiety strategiczne. Dwa z nich (pakiety 2 i 3) są preferowane z punktu widzenia zdrowia i ochrony zdrowia i środowiska. Niewielki wzrost kosztów w przypadku obu pakietów jest uzasadniony i zrównoważony przez korzyści dla zdrowia. Oba pakiety strategiczne stanowią odpowiedź na wszystkie cztery obszary wymagające poprawy zidentyfikowane w ocenie. Ponadto pakiet strategiczny nr 3 znacznie poprawia sytuację obywateli UE niepodłączonych do sieci dystrybucyjnej, ponieważ zawiera osobny wariant stanowiący rozwiązanie problemu dostępu do wody wskazanego w ramach europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water” i w celu zrównoważonego rozwoju nr 6. Ten osobny wariant obejmuje zestaw środków na rzecz poprawy dostępu do wody, ale powiązane dodatkowe koszty początkowe zostały prawdopodobnie zawyżone, ponieważ – z uwagi na brak bardziej dokładnych danych – opierano się na założeniu, że połowa obywateli UE niepodłączonych do sieci byłaby wyposażona w indywidualne systemy uzdatniania.

Zdecydowano zatem, że w niniejszym wniosku ustawodawczym należy zachować korzyści wynikające z pakietu strategicznego nr 3 poprzez wprowadzenie powszechnego zobowiązania do poprawy dostępu do wody pitnej dla wszystkich i zapewnienia dostępu dla wrażliwych i zmarginalizowanych grup, a jednocześnie pozostawić państwom członkowskim swobodę decyzji co do sposobu poprawy dostępu do wody przy uwzględnieniu specyfiki lokalnej sytuacji. Zakłada się, że wdrożenie tych środków byłoby znacznie tańsze niż zapewnienie połowie obywateli niepodłączonych do sieci systemów alternatywnych (jak przyjęto w pakiecie strategicznym nr 3).

Jest to zgodne z zasadami proporcjonalności i pomocniczości, ponieważ – choć zasady ogólne są ustalane na poziomie UE – państwa członkowskie zachowują szeroki margines swobody, jeśli chodzi o skuteczny sposób zapewnienia dostępu do wody.

W praktyce oznacza to, że koszty i skutki wniosku będą wynosiły od 5,9 mld. EUR (pakiet strategiczny nr 2) do 7,3 mld. EUR (pakiet strategiczny nr 3). Koszty te poniosą głównie operatorzy sieci wodociągowych. Konsumenci odczuliby bardzo nieznaczny wzrost kosztów ponoszonych przez gospodarstwa domowe. Nie ma jednak zagrożenia, że cena wody pitnej stanie się zbyt wysoka, a sytuację tę może zrównoważyć fakt, że ludzie będą pić wodę wodociągową, a nie butelkowaną.

Koszty administracyjne dla organów krajowych zostały ocenione jako nieistotne lub malejące. Na przykład uproszczenie wymogów dotyczących sprawozdawczości przyniesie obniżenie rocznych kosztów operacyjnych o 0,35 mln EUR.

Obydwa pakiety strategiczne mają pozytywny wpływ na środowisko, ponieważ zakłada się, że zaufanie konsumenckie do wody wodociągowej wzrośnie, a zatem zmniejszy się konsumpcja wody butelkowanej. Sytuację tę pogłębi jeszcze zapewnienie konsumentom lepszego dostępu do aktualnych informacji. Ponadto wymóg, aby duzi i mali dostawcy wody stosowali podejście oparte na analizie ryzyka sprawi, że mniejsza będzie konieczność uzdatniania, a zatem wzrośnie oszczędność energii i do środowiska będzie uwalnianych mniej chemikaliów. Podejście oparte na analizie ryzyka powinno również przynieść poprawę pod względem usuwania zanieczyszczenia u źródła i większą skuteczność stosowania zasady „zanieczyszczający płaci”.

Wymóg, aby państwa członkowskie poprawiły dostęp do wody i zapewniły pewien jego poziom, będzie stanowił krok naprzód w realizacji celu zrównoważonego nr 6. Będzie on miał również pozytywny efekt uboczny w postaci nowych miejsc pracy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wszystkie warianty przeanalizowane w ocenie skutków mają nieznaczny wpływ na obciążenie administracyjne albo nawet je zmniejszają, głównie dlatego, że większość kosztów ponoszą operatorzy sieci wodociągowych, a nie organy krajowe. W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i uproszczenia procedur w niniejszym wniosku legislacyjnym, na podstawie oceny skutków, zaproponowano znaczne zmniejszenie krajowych obowiązków sprawozdawczych wobec Komisji. Państwa członkowskie nie będą już miały obowiązku składania sprawozdań – zamiast tego będą musiały tworzyć zbiory danych zawierające wyniki monitorowania tylko w przypadkach, gdy przekroczą one parametry określone w dyrektywie. Państwa członkowskie będą również musiały przedstawiać dodatkowe informacje, takie jak oceny ryzyka. Oczekuje się, że dzięki temu będzie można zaoszczędzić 0,35 mln EUR rocznie.

W celu zachowania proporcjonalności mali dostawcy wody będą mieli więcej czasu niż duzi i bardzo duzi dostawcy wody na wprowadzenie podejścia opartego na analizie ryzyka. Aby uniknąć obciążania małych dostawców wody, będą oni musieli aktualizować informacje online z mniejszą regularnością niż duzi i bardzo duzi dostawcy.

Ponadto proponowane przepisy dotyczące informacji dla konsumentów i przejrzystości sprawiają, że wniosek jest dostosowany do potrzeb internetu, ponieważ wymagają od dostawców wody szerokiego wykorzystywania środków elektronicznych do informowania konsumentów o jakości wody pitnej i związanych z nią zagrożeniach.

- **Prawa podstawowe**

Jak wspomniano w komunikacie Komisji w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Dostęp do wody i kanalizacji jest prawem człowieka! Woda jest dobrem publicznym, nie

towarem!”⁴³, dostęp do bezpiecznej wody pitnej i urządzeń sanitarnych jest nierozdzielnie związany z prawem do życia i godności ludzkiej, co uznano w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej⁴⁴, oraz z potrzebą odpowiedniego poziomu życia. Komisja podkreśliła również, że prawa człowieka stanowią istotny wymiar dostępu do bezpiecznej wody pitnej oraz zobowiązała się dopilnować, aby pozostał on w centrum jej strategii politycznych.

W ciągu ostatniej dekady w prawie międzynarodowym, a w szczególności na szczeblu ONZ⁴⁵, uznano prawo do bezpiecznej wody pitnej i infrastruktury sanitarnej. W rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 64/292 stwierdzono, że „prawo do dostępu do bezpiecznej i czystej wody pitnej oraz urządzeń sanitarnych jest prawem człowieka niezbędnym do pełnego cieszenia się życiem i korzystania ze wszystkich praw człowieka”. Ponadto w ostatecznej wersji dokumentu końcowego Konferencji ONZ z 2012 r. w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (Rio+20) przywódcy państw i rządów oraz przedstawiciele wysokiego szczebla potwierdzili swoje „zobowiązania do stopniowej realizacji prawa człowieka do bezpiecznej wody pitnej i urządzeń sanitarnych na rzecz ludności w swoich krajach przy pełnym poszanowaniu narodowej suwerenności”⁴⁶. Zobowiązania te zostały potwierdzone w 2015 r., kiedy to szefowie państw zobowiązali się do realizacji do 2030 r. celu zrównoważonego rozwoju nr 6 i powiązanego z nim celu dotyczącego „osiągnięcia powszechnego i równego dostępu do bezpiecznej i przystępnej cenowo wody pitnej”.

Na poziomie europejskim Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy oświadczyło, że „dostęp do wody musi zostać uznany za fundamentalne prawo człowieka, ponieważ woda jest niezbędna dla życia na ziemi i stanowi wspólne dobro należące do całej ludzkości”⁴⁷. UE potwierdziła również, że „na wszystkich państwach spoczywają zobowiązania z zakresu praw człowieka odnoszące się do dostępu do bezpiecznej wody pitnej, która musi być dostępna, również fizycznie i finansowo, oraz być dobrej jakości”⁴⁸.

Komisja uwzględniła to wszystko przy opracowywaniu swojej odpowiedzi na europejską inicjatywę obywatelską „Right2Water” i niniejszego wniosku ustawodawczego.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Komisji. Przewiduje się, że zostanie wdrożony w ramach istniejących przydziałów środków dla Komisji i Europejskiej Agencji Środowiska oraz że nie będą potrzebne żadne dodatkowe zasoby.

⁴³ COM(2014) 177.

⁴⁴ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391.

⁴⁵ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 64/292 z 3.8.2010 oraz rezolucje Rady Praw Człowieka nr 7/22 z 28.3.2008 i nr 15/9 z 6.10.10.

⁴⁶ <http://www.un.org/en/sustainablefuture/>

⁴⁷ Rezolucja nr 1693/2009 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.

⁴⁸ Oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton wydane w imieniu UE z okazji Światowego Dnia Wody (Doc 7810/10) w dniu 22 marca 2010 r.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Oczekuje się, że duzi dostawcy wdrożą podejście oparte na analizie ryzyka w ciągu 3 lat, natomiast mali dostawcy wody będą mieć na to 6 lat.

Załączniki będą regularnie poddawane przeglądom w świetle postępu naukowego i technicznego. Aby uwzględnić dwa pełne sześcioletnie cykle danych, cała dyrektywa zostanie poddana ocenie po upływie 12 lat od jej transpozycji.

Aby dyrektywa mogła spełnić swój cel ochrony ludzkiego zdrowia przed szkodliwymi skutkami zanieczyszczenia wody pitnej oraz aby jej oddziaływanie poprawiło się w tych obszarach, w których zostało uznane za nieoptymalne, zaproponowano różne wskaźniki skuteczności. Będą one wykorzystywane w przyszłych ocenach i zostaną opracowane we współpracy z Europejską Agencją Środowiska przy uwzględnieniu wyników oceny adekwatności⁴⁹ dotyczącej monitorowania i sprawozdawczości w dziedzinie środowiska. Wskaźniki skuteczności są następujące:

- liczba „zdarzeń” (tj. przypadków potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego) oraz przypadków przekroczenia wartości dopuszczalnych w UE. W nowym systemie sprawozdawczości państwa członkowskie będą proszone o zgłaszanie tych zdarzeń i zastosowanych rozwiązań w sposób bardziej efektywny;
- liczba osób w UE mających dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- długoterminowe skutki dla zdrowia związane z jakością wody pitnej – będzie to wymagać dodatkowych badań epidemiologicznych we współpracy z wyspecjalizowanymi organizacjami takimi jak WHO;
- nowe wymogi w zakresie przejrzystości i minimalne informacje, jakie muszą być dostępne w internecie, np. wskaźniki wycieków w sieciach dystrybucyjnych. Pozwoli to prowadzić systematyczną analizę poziomów wdrażania i osiągniętych celów.

• **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Z uwagi na zakres wniosku i fakt, że jest on przekształceniem istniejącej dyrektywy (dyrektywa 98/83/WE), która została w pełni przetransponowana przez państwa członkowskie, wymaganie dokumentów wyjaśniających nie jest uzasadnione ani proporcjonalne.

• **Szczegółowe wyjaśnienia na temat sposobu uwzględnienia we wniosku zaleceń Światowej Organizacji Zdrowia dotyczących parametrów i wartości parametrycznych**

Obowiązujące obecnie wartości parametryczne określone w załączniku I do dyrektywy 98/83/WE są zasadniczo oparte na wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia dotyczących

⁴⁹ Ocena adekwatności dotycząca sprawozdawczości i monitorowania w dziedzinie środowiska: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm i COM(2017) 312 final: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017DC0312&qid=1513935870793&from=EN>

wody pitnej. Wytyczne te są regularnie aktualizowane i zostały ostatnio zmienione w 2017 r. w pierwszym addendum do czwartego wydania⁵⁰.

Pewne różnice między wytycznymi WHO a dyrektywą 98/83/WE pod względem określenia parametrów i ich poziomów wystąpiły już w momencie przyjęcia dyrektywy w 1998 r. Przykładowo:

- wytyczne WHO nie obejmują norm dotyczących grupy pestycydów, natomiast w dyrektywie uwzględniono wszystkie pestycydy i ich produkty rozpadu;
- zalecane wartości WHO wiążą się z zagrożeniem zachorowaniem na raka w ciągu życia wynoszącym 10^{-5} , natomiast UE zastosowała w swojej strategii podejście bardziej ostrożnościowe, wybierając jako dopuszczalną wartość zagrożenia wynoszącą 10^{-6} .

W grudniu 2015 r. Komisja i Biuro Regionalne WHO dla Europy zakończyły „Projekt współpracy w zakresie parametrów wody pitnej”, z którego sprawozdanie końcowe (dalej „sprawozdanie WHO”) zostało opublikowane w 2018 r.⁵¹. Celem projektu było opracowanie strategicznie przydatnych, opartych na badaniach naukowych wskazówek do wykorzystania przy zmianie załącznika I do dyrektywy.

Między zaleceniami WHO zawartymi w sprawozdaniu WHO a niniejszym wnioskiem istnieje duży stopień zgodności. W szczególności zalecenia potwierdzają potrzebę stworzenia wykazu wybranych parametrów spośród setek parametrów, dla których istnieją zalecane wartości WHO. Komisja przyjęła znaczną większość zalecanych parametrów i wartości parametrycznych z tego wykazu, ale w przypadku niektórych parametrów zaproponowała inne podejście. W niniejszym rozdziale przedstawiono powody, dla których wnioski Komisji w kilku przypadkach odbiega od zaleceń WHO.

1. Parametry, których usunięcie z załącznika I zaleciła WHO

Ze względu na ich rzadkie występowanie w wodzie pitnej, zazwyczaj ze względu na zdarzenia związane zanieczyszczeniem, WHO zaleciła w swoim sprawozdaniu, aby z dyrektywy usunąć pięć parametrów:

- **benzen,**
- **cyjanek,**
- **1,2-dichloroetan,**
- **rtęć oraz**
- **wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA).**

WHO uzasadniła usunięcie tych parametrów, wyjaśniając, że w razie potrzeby mogą być nadal monitorowane przez państwa członkowskie na podstawie wartości orientacyjnych WHO. Zainteresowane strony, a w szczególności władze państw członkowskich, zdecydowanie opowiedziały się za nieusuwaniami ich z przyczyn zdrowotnych, a także ze

⁵⁰ Czwarte wydanie wytycznych zostało opublikowane w 2011 r., a pierwsze addendum do tego wydania – na początku 2017 r.

⁵¹ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

względu na konieczność określenia zestawu wiążących wartości na poziomie UE. **Zdecydowano zatem, by zachować je w załączniku I.** Podejście oparte na analizie ryzyka określone w dyrektywie pozwala jednak dostawcom wody usuwać pod pewnymi warunkami parametry z wykazu monitorowanych substancji; dostawcy wody mają zatem prawo zaniechać monitorowania tych parametrów, jeżeli nie są one istotne w danej strefie zaopatrzenia. Poza tym, co ważne, zakłady uzdatniania konieczne do przestrzegania tych wartości dopuszczalnych zostały już zbudowane.

2. Wartości parametryczne, których podniesienie zaleciła WHO

W sprawozdaniu WHO zalecono aktualizację wartości **antymonu (z 5 do 20 µg/l), boru (z 1 do 2,4 mg/l) oraz selenu (z 10 do 40 µg/l)** na podstawie ich najnowszych dostępnych bezpiecznych dla zdrowia zalecanych wartości opublikowanych w pierwszym addendum do czwartego wydania wytycznych WHO. Ponieważ jednak obecne wartości obowiązują od dziesięcioleci, zakłada się, że koszty nie wzrosną, skoro techniki uzdatniania pozwalające przestrzegać tych wartości dopuszczalnych już istnieją. W każdym razie podejście oparte na analizie ryzyka pozwala dostawcom wody usuwać pod pewnymi warunkami parametry z wykazu monitorowanych substancji. Dlatego też **w załączniku I do dyrektywy zachowano pierwotne, bardziej rygorystyczne wartości.**

Jeżeli chodzi o **bor**, w regionach, gdzie występują skały o wysokiej zawartości boru, gdzie bor występuje naturalnie w wodach gruntowych, przyznano pewne krajowe odstępstwa. Wnioski o rewizję wartości dla boru wystosował również Parlament Europejski (E-9146/2016, P-0848/2016, E-10 109/2014). Chociaż nie ma na ten temat najnowszej oficjalnej opinii, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności w przeszłości zalecił⁵², aby – w celu ochrony wszystkich grup wiekowych – naturalna woda mineralna nie zawierała więcej niż 1,5 mg boru.

3. Nowe parametry, których uwzględnienie zaleca WHO

3.1 Chlorany i chloryny

W sprawozdaniu WHO zaleca się uwzględnienie **chlorańców (ClO₃) i chlorynów (ClO₂)** jako nowych parametrów i określenie dla obu wartości 0,7 mg/l. Obydwa są zazwyczaj produktami ubocznymi dezynfekcji z wykorzystaniem podchlorynu. WHO uznała, że wartość ta może być zbyt wysoka i zauważyła, że – jeżeli możliwe jest przestrzeganie niższych wartości – należałoby takie wartości ustanowić. Zidentyfikowano jedną z przyczyn problemu, a mianowicie fakt, że chloran powstaje w roztworach podchlorynu, które nie są świeże i są przechowywane przez długie okresy, najczęściej w wysokich temperaturach.

⁵² Opinia z dnia 22 czerwca 2005 r. panelu ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym przedstawiona na wniosek Komisji odnosząca się do stężeń granicznych boru i fluorków w naturalnych wodach mineralnych
http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/237.pdf

W szczegółowej opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z 2015 r.⁵³ stwierdzono, że stężenia chloranu w wodzie pitnej wynoszące 0,7 mg/kg (wartość proponowana przez WHO), mogłyby spowodować nadmierne narażenie na chloran niemowląt i małych dzieci. Ponadto Urząd stwierdził, że chloran może hamować jodochwytność, chociaż jeśli chodzi o hamowanie jodochwytności przez chloran potrzebne jest więcej danych zdrowotnych dotyczących ludzi. Urząd powołał się również na Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności (JECFA), który przeprowadził ocenę chloranu i uzyskał bezpieczną dla zdrowia wartość 0,01 mg/kg masy ciała jako toksykologiczną wartość odniesienia dla oceny przewlekłego ryzyka – obliczona na jej podstawie wartość dla wody pitnej wynosi 0,24 mg/l.

W związku z powyższym Komisja uznała, że uzasadnione jest ustalenie **wartości dla chloranu i chlorynu na bardziej rygorystycznym poziomie 0,25 mg/l, co stanowi wartość około 3 razy niższą niż proponowana przez WHO.**

3.2 Związki perfluorowane

W swoim sprawozdaniu WHO zaleca przyjęcie wartości parametrycznych dla dwóch substancji perfluorowanych: perfluorooktanosulfonian (PFOS) **powinien mieć wartości 0,4 µg/l**, a kwas perfluorooktanowy (PFOA) – **wartość 4 µg/l**.

PFOS i PFOA były początkowo najczęściej występującymi związkami perfluorowanymi. Pojawiają się one w wodach gruntowych głównie w wyniku zanieczyszczenia gleby pianami gaśniczymi, które ulegają rozpadowi na te związki oraz inne substancje perfluorowane. Mogą one jednak być również skutkiem punktowych zanieczyszczeń przemysłowych lub pochodzić z produktów zawierających materiały wodo- lub tłuszczoodporne, takich jak garnki pokryte teflonem, papier tłuszczoodporny, płyty do pieczenia pizzy lub nieprzemakalny i niezatrzymujący brudu sprzęt do uprawiania sportów na wolnym powietrzu.

PFOS i PFOA są substancjami trwałymi, wykazującymi zdolność do bioakumulacji i toksycznymi. PFOS był początkowo ujęty w wykazie substancji objętych ograniczeniami w załączniku XVII do rozporządzenia REACH⁵⁴, lecz obecnie jest objęty regulacjami jako trwałe zanieczyszczenie organiczne na podstawie rozporządzenia (WE) nr 850/2004⁵⁵. PFOA oraz jego sole i substancje pochodne zostały dodane do wykazu substancji objętych ograniczeniami w załączniku XVII do rozporządzenia REACH w dniu 14 czerwca 2017 r.⁵⁶,

⁵³ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4135>

⁵⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1), zwane dalej „rozporządzeniem REACH”.

⁵⁵ Rozporządzenie (WE) 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7).

⁵⁶ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1000 z dnia 13 czerwca 2017 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do

ponieważ Komisja uznała, że ich wytwarzanie, stosowanie i sprzedaż prowadzi do niedopuszczalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska.

Perfluoroheksanowy kwas sulfonowy i jego sole (PFHxS) zostały dodane do listy kandydackiej REACH substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie w dniu 7 lipca 2017 r. jako „substancja bardzo trwała i wykazująca bardzo dużą zdolność do bioakumulacji” zgodnie z art. 57 lit. e) rozporządzenia REACH.

Istnieje jednak szerszy zakres substancji o różnej długości łańcucha, które mogą obejmować perfluorowane kwasy karboksylowe (w tym PFOA), perfluorowane kwasy sulfonowe (w tym PFOS), perfluorowane kwasy sulfinowe, alkohole fluorotelomerowe i perfluorowane sulfonamidy. PFOA i PFOS są najczęściej występującymi substancjami, ale ponieważ można je zastępować podobnymi per- i polifluoroalkilowymi substancjami (PFAS), o często krótszych łańcuchach, prawdopodobne jest, że PFOA i PFOS nie są już reprezentatywne dla tej grupy trwałych chemikaliów antropogenicznych⁵⁷.

Obecnie nie istnieje podejście prawodawcze regulujące całą grupę tych substancji ani żaden miarodajny wykaz wszystkich dostępnych substancji. Intensywne badania nad PFAS przeprowadzono w Szwecji⁵⁸. Szwedzka Państwowa Agencja Żywności zalecała wartości graniczne dla wody pitnej na podstawie występowania 11 PFAS (PFBS, PFHxS, PFOS, 6:2 FTSA, PFBA, PFPeA, PFHxA, PFHpA, PFOA, PFNA oraz PFDA). Jeżeli te 11 PFAS występuje łącznie w stężeniach powyżej 0,09 µg/l, Agencja zaleca jak najszybsze zastosowanie środków w celu zmniejszenia zanieczyszczenia. W Stanach Zjednoczonych zalecane bezpieczne dla zdrowia poziomy PFOA/PFOS nie przekraczają 0,07 µg/l. Wykaz substancji priorytetowych określony w dyrektywie 2008/105/WE⁵⁹ zawiera PFOS z wartością 0,00065 µg/l. Oznacza to, że niższe wartości parametryczne niż te zalecane przez WHO są możliwe do osiągnięcia. Ponieważ wymienione substancje nie występują w środowisku naturalnym, proponuje się przyjęcie podejścia ostrożnościowego na wzór podejścia stosowanego wobec pestycydów w dyrektywie 98/83/WE. Komisja proponuje odejście od zalecanych przez WHO wartości 4 µg/l (PFOA) i 0.4 µg/l (PFOS) w przypadku dwóch pojedynczych substancji i zamiast tego regulację całej grupy substancji.

Proponuje się uregulowanie grupy PFAS zgodnej z definicją OECD⁶⁰ oraz wartości **0,1 µg/l w odniesieniu do pojedynczych PFAS i 0,5 µg/l w odniesieniu do grupy PFAS łącznie**, podobnie jak ma to miejsce w przypadku pestycydów. Ponieważ wartości te są wyższe niż te,

kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i substancji pochodnych (Dz.U. L 150 z 14.6.2017, s. 14).

⁵⁷ Przykładowo w Szwecji nastąpił spadek występowania PFOS w wodzie: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0013935117308976>

⁵⁸ <http://www.kemi.se/en/global/rapporter/2015/report-7-15-occurrence-and-use-of-highly-fluorinated-substances-and-alternatives.pdf>

⁵⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84).

⁶⁰ https://www.oecd.org/env/ehs/risk-management/PFC_FINAL-Web.pdf

które określono w Szwecji lub Stanach Zjednoczonych, ich przestrzeganie powinno być łatwiejsze.

4. Związki zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego

WHO nie zaproponowała zalecanych wartości dla związków zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego (EDC), zasugerowała jednak, aby w celu ochrony organizmów wodnych – ponieważ organizmy wodne są znacznie bardziej wrażliwe na wpływ EDC o działaniu estrogenowym niż ssaki, w tym ludzie – umożliwić stosowanie ostrożnościowych poziomów odniesienia, które byłyby zbliżone do obecnych lub możliwych przyszłych środowiskowych norm jakości. Zaproponowane przez WHO trzy reprezentatywne EDC oraz wartości odniesienia są następujące:

- **beta-estradiol:** 0,001 µg/l,
- **nonylfenol:** 0,3 µg/l oraz
- **bisfenol A:** 0,01 µg/l.

Chociaż WHO wskazała, że obecnie nie ma dowodów na istnienie zagrożeń dla zdrowia związanych z wodą pitną, która stanowi drugorzędne źródło narażenia, oraz że takie zagrożenia są mało prawdopodobne, zdecydowano o uwzględnieniu tych parametrów w dyrektywie zgodnie z zasadą ostrożności.

WHO nie zaleca uwzględniania pełnego zakresu EDC w wykazie parametrów w załączniku I do dyrektywy, ponieważ jest zdania, że rutynowe monitorowanie pełnego zakresu tych związków byłoby obecnie trudne, kosztowne i nieskuteczne pod względem zapobiegania zanieczyszczeniu wody pitnej.

Trzy powyższe substancje zostały wybrane jako wartości odniesienia, ponieważ wiadomo, że występują w wodach powierzchniowych, do których spływają oczyszczone ścieki i inne zrzuty. Beta-estradiol jest naturalnym estrogenem. W opinii Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska⁶¹ (SCHER) oraz powiązanych dokumentach określono właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego jako kluczowy mechanizm działania na potrzeby opracowania środowiskowej normy jakości dla tego związku. SCHER popiera wprowadzenie środowiskowej normy jakości na poziomie 0,4 ng/l, która jest zbliżona do wartości parametrycznej 1 ng/l proponowanej dla wody pitnej.

Bisfenol A jest szeroko stosowany w produkcji niektórych tworzyw sztucznych i żywic epoksydowych. Jest on obecnie sklasyfikowany na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008⁶² jako substancja kategorii 1B działająca szkodliwie na rozrodczość. W następstwie wniosków złożonych przez władze francuskie ograniczono najpierw stosowanie bisfenolu A w papierze termoczułym w UE (grudzień 2016 r.), następnie bisfenol A został wpisany na listę kandydacką REACH substancji stanowiących bardzo duże

⁶¹ https://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_131.pdf

⁶² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

zagrożenie w związku z jego zharmonizowaną klasyfikacją w kategorii 1B substancji działających szkodliwie na rozrodczość (styczeń 2017 r.), a później również w związku z jego właściwościami zaburzającymi funkcjonowanie układu hormonalnego (czerwiec 2017 r.).

Nonylfenol stanowi element składowy alkilofenoloetoksylianów stosowanych w środkach powierzchniowo czynnych, chociaż substancje te są obecnie one zakazane w UE. Nonylfenol również podlega ograniczeniom (rozporządzenie REACH, załącznik XVII) i został wpisany na listę kandydacką REACH substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie w związku z jego właściwościami zaburzającymi funkcjonowanie układu hormonalnego (czerwiec 2013 r.) oraz do wykazu substancji priorytetowych na podstawie dyrektywy 2008/105/WE.

Dlatego też w odniesieniu do tych trzech EDC proponuje się zastosować wartości zalecane przez WHO. Ponieważ określona w dyrektywie metoda nie zakłada stosowania „wartości odniesienia” ani określenia celu poszczególnych parametrów i wartości, proponuje się włączenie ich do listy parametrów w załączniku I. Ponadto związki te są bardzo słabo rozpuszczalne w wodzie i można je skutecznie usuwać za pomocą konwencjonalnych metod adsorpcji (np. filtracji przez nasypy, koagulacji, ozonowania, granulowanego węgla aktywnego). W dyrektywie związki te zostaną zatem potraktowane jak każdy inny parametr chemiczny, co oznacza, jak wspomniano powyżej, że dostawcy wody będą mogli pod pewnymi warunkami usuwać te parametry z wykazu substancji monitorowanych, jeżeli ocena ryzyka wykaże, że są nieistotne.

Komisja uważa, że włączenie tych trzech związków zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego do zakresu dyrektywy jest uzasadnione zgodnie z zasadą ostrożności. Pogląd ten podzielają zainteresowane strony. Uwzględnienie tych związków przyczyni się również do ochrony zdrowia ludzkiego w ramach rozszerzonego wykazu parametrów opartego na wariancie 1.2 w ocenie skutków.

5. Chrom i ołów

W sprawozdaniu WHO zaleca się zachowanie obecnej wartości parametrycznej wynoszącej **10 µg/l w przypadku ołowiu i 50 µg/l w przypadku chromu łącznie.**

WHO odnotowała, że ołów jest jedną z niewielu substancji, o których wiadomo, że bezpośrednio wpływają na zdrowie poprzez wodę pitną oraz że ich stężenia powinny być tak niskie jak to możliwe w praktyce. W związku z tym Komisja proponuje obniżenie tej wartości do **5 µg/l w ciągu 10 lat** po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. W tym dziesięcioletnim okresie przejściowym utrzymana zostanie obecna wartość 10 µg/l.

WHO poinformowała, że nadal prowadzi przegląd wartości dla chromu. Z dyskusji prowadzonych z wieloma toksykologami wynika, że należy wprowadzić niższą wartość dla chromu, a w szczególności dla bardziej toksycznego chromu (VI). Komisja zastosuje więc do chromu to samo podejście, jakie przyjęła w odniesieniu do ołowiu. Proponuje ona obniżenie tej wartości o 50 % do **25 µg/l po upływie okresu przejściowego wynoszącego 10 lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.**

We wniosku przewidziano również regularny przegląd załącznika I (w którym określono te wartości parametryczne) oraz możliwość wprowadzania zmian do załącznika I w świetle postępu naukowego. Istnieje możliwość ustalenia bardziej rygorystycznych wartości dla obu tych parametrów przed zakończeniem dziesięcioletniego okresu przejściowego, o ile uzasadnią to przyszłe odkrycia naukowe.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Artykuł 1 – Cel

Artykuł ten pozostaje bez zmian.

Artykuł 2 – Definicje

Istniejące definicje zostały nieco doprecyzowane i dodano nowe definicje („dostawców wody”, „obiektów priorytetowych” i „wrażliwych i zmarginalizowanych grup”) zgodnie z nowymi przepisami w wersji przekształconej.

WHO zaleciła sformułowanie definicji obiektów priorytetowych, aby ułatwić stosowanie nowych przepisów dotyczących oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi.

Artykuł 3 – Wylączenia

Przepisy pozostają bez zmian, zaktualizowano jedynie odniesienia do dyrektywy.

Artykuł 4 – Obowiązki ogólne

Artykuł pozostaje bez większych zmian, wprowadzono jedynie modyfikacje formalne lub uściślenia redakcyjne.

Artykuł 5 – Normy jakości

Artykuł pozostaje bez większych zmian, wprowadzono jedynie modyfikacje formalne lub uściślenia redakcyjne.

Artykuł 6 – Punkt zgodności

Wykreślono ust. 2 i 3, ale ich treść w większości przeniesiono do nowych przepisów dotyczących ocen ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi (nowy art. 10).

Artykuł 7 – Oparte na analizie ryzyka podejście do bezpieczeństwa wody (nowy)

Ten nowy artykuł zawiera opis ogólnego podejścia opartego na analizie ryzyka, służy jako wprowadzenie do nowych artykułów 8, 9 i 10, a także wprowadza ogólne obowiązki związane z oceną ryzyka (regularne aktualizacje i przeglądy oraz harmonogramy sporządzania ocen ryzyka).

Artykuł 8 – Ocena zagrożeń dotycząca części wód wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (nowy)

Tym nowym artykułem wprowadzono obowiązki związane z przeprowadzaniem oceny zagrożeń, takie jak w szczególności:

- identyfikacja punktów poboru,
- identyfikacja zagrożeń i źródeł zanieczyszczeń,
- monitorowanie parametrów, które mają znaczenie w odniesieniu do zidentyfikowanych zagrożeń i źródeł zanieczyszczeń. Monitorowaniu mają podlegać wyłącznie istotne parametry lub zanieczyszczenia. Mogą to być parametry, którym musi odpowiadać woda pobrana z kranu zgodnie z niniejszą dyrektywą, lecz również zanieczyszczenia lub substancje już monitorowane w częściach wód zgodnie z ramową dyrektywą wodną, bądź mikrodrobiny plastiku. Mikrodrobiny plastiku budzą szczególne obawy ze względu na negatywne skutki dla środowiska morskiego i słodkowodnego, organizmów wodnych, różnorodności biologicznej i prawdopodobnie dla zdrowia ludzkiego, lub z uwagi na skutki toksyczne złożonych mieszanek substancji chemicznych, z jakich składają się ich cząsteczki.

Na podstawie zidentyfikowanych zagrożeń i wyników monitorowania państwa członkowskie mogą przedsięwziąć następujące środki:

- zwolnić dostawców wody z przeprowadzenia dodatkowego uzdatniania lub monitoringu, lub tego od nich wymagać,
- wprowadzić środki zapobiegawcze w celu zabezpieczenia obszaru poboru wody,
- wprowadzić środki łagodzące w celu likwidacji źródła zanieczyszczeń, np. przeprowadzić badania, aby poznać wpływ, jaki wywierają np. mikrodrobiny plastiku, na ekosystemy wodne i zdrowie ludzkie, oraz znaleźć rozwiązania pozwalające złagodzić ewentualne zagrożenia.

Artykuł 9 – Ocena ryzyka związanego z zaopatrzeniem (nowy)

Tym nowym artykułem wprowadzono obowiązki związane z przeprowadzaniem przez dostawcę wody oceny ryzyka związanego z zaopatrzeniem. Przepisy te nie są nowe, ponieważ tego rodzaju obowiązki zostały już wprowadzone w 2015 r. w zmienionym załączniku II do dyrektywy. Część załącznika II do dyrektywy 98/83/WE została zatem przeniesiona do art. 9. Załącznik II część C zawiera teraz tylko specyfikacje techniczne dotyczące dostosowania częstotliwości monitorowania parametrów podlegających ocenie ryzyka związanego z zaopatrzeniem.

Artykuł 10 – Ocena ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi (nowy)

Tym nowym artykułem wprowadzono obowiązki związane z przeprowadzaniem oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi, takie jak w szczególności:

- ocena zagrożeń związanych z wewnętrzną instalacją wodociągową, w tym zagrożeń związanych z wyrobami i materiałami mającymi kontakt z wodą pitną,
- monitorowanie parametrów takich jak: ołów i *Legionella*. Jak ustaliła WHO, ta ostatnia powoduje największe obciążenie dla zdrowia ze wszystkich patogenów przenoszonych przez wodę w Unii. Ponadto Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób zaleciło również przeprowadzanie regularnych kontroli i stosowanie odpowiednich środków kontroli w odniesieniu do zbudowanych przez człowieka systemów dystrybucji wody jako metody zapobiegania przypadkom

choroby legionistów w turystycznych obiektach zakwaterowania, szpitalach, zakładach długoterminowej opieki zdrowotnej lub innych obiektach, gdzie może nastąpić narażenie dużych grup ludności na wysokie ryzyko⁶³.

Na podstawie oceny ryzyka i wyników monitorowania państwa członkowskie mogą następnie zastosować środki, takie jak szkolenie hydraulików, informacje i doradztwo dla właścicieli domów, odpowiednie techniki uzdatniania we współpracy z dostawcami wody itp. Ponadto artykuł ten częściowo porusza aspekty objęte dawnym artykułem 10 (produkty mające kontakt z wodą pitną) i zapewnia spójność z rozporządzeniem (UE) nr 305/2011, na podstawie którego mają zostać ustanowione normy dotyczące wyrobów budowlanych mających kontakt z wodą pitną.

Artykuł 11 – Monitorowanie (dawny artykuł 7)

Należy wprowadzić programy monitorowania, które obejmą wszystkie obowiązki w zakresie monitorowania określone w niniejszej dyrektywie. Państwom członkowskim pozostawia się decyzję co do tego, czy programy monitorowania powinny być wprowadzane przez organy krajowe, czy też obowiązek ten należy powierzyć np. dostawcom wody. Prawdopodobnie jednak monitorowanie jest faktycznie przeprowadzane głównie przez dostawców wody w celu zapewnienia jakości wody w kranie. Ponieważ nowe obowiązki w zakresie monitorowania zostały wprowadzone w związku z oceną zagrożenia (art. 8) i oceną ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi (art. 10), należy sprecyzować przepisy tego artykułu i jego związek z załącznikiem II.

Ustępy 1, 5 i 6 pozostają bez zmian.

Ustęp 2 został zmieniony tak, aby odnosił się do monitorowania wymaganego na podstawie nowych artykułów 8 i 9 (ocena zagrożenia i ocena ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi) oraz do „regularnego” monitorowania parametrów wymienionych w załączniku I części A i B zgodnie z załącznikiem II. W tym drugim przypadku dostawcy wody mogą modyfikować sposób monitorowania na podstawie oceny ryzyka związanego z zaopatrzeniem.

Dawny ustęp 4 (możliwość dostosowywania wytycznych dotyczących monitorowania) uchylono, ponieważ został uznany za zbędny. Możliwość zmiany załącznika II (który odnosi się do specyfikacji monitorowania) został jednak zachowany w art. 18 ust. 2 (za pośrednictwem aktów delegowanych).

Artykuł 12 – Działania zaradcze i ograniczenia w stosowaniu (dawny artykuł 8)

Ustęp 1 pozostaje bez zmian.

Ustęp 2 został zmieniony tak, aby odnosił się do nowego wykazu parametrów do celów oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi, przewidzianego w załączniku I część C.

Ustęp 3 został zmieniony w celu wyjaśnienia, że przekroczenie wartości określonych w załączniku I części A i B automatycznie uznaje się za potencjalne zagrożenie dla zdrowia

⁶³ Sprawozdanie z nadzoru „Legionnaires' disease in Europe 2015” (Choroba legionistów w Europie w 2015 r.) opublikowane przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób w dniu 14 czerwca 2017 r. <https://ecdc.europa.eu/sites/portal/files/documents/Legionnaires-disease-europe-2015.pdf>

ludzkiego. Wyjaśnienie to uznaje się za niezbędne z uwagi na kilka trwających postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie dyrektywy 98/83/WE.

Dodano nowy ustęp 4 w celu sprecyzowania obowiązków związanych z informowaniem konsumentów w przypadku przekroczenia wartości parametrycznych lub potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego. Większość obowiązków istniała już w dyrektywie 98/83/WE, ale uznano za konieczne doprecyzowanie ich i zgrupowanie w jednym ustępie w celu ułatwienia ich wykonania, również w związku z kilkoma trwającymi postępowaniami w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie dyrektywy 98/83/WE.

Ustęp 5 pozostaje bez zmian.

Dawny ustęp 6 uchylono, ponieważ został uznany za zbędny.

Dawny ustęp 7 został uchylony, ponieważ uchylono dawny załącznik I część C dotyczący „parametrów wskaźnikowych”.

Obowiązki określone w dawnym ustępie 8 ujęto w nowym ustępie 4.

Dawny artykuł 9 – Odstępstwa

Dawny artykuł 9 został usunięty. Złożona procedura przyznawania trzech odstępstw na okresy trzyletnie nie jest już uzasadniona. Pierwotnie wprowadzono ją w dyrektywie w celu umożliwienia państwom członkowskim osiągnięcia zgodności z nowymi wartościami parametrycznymi ustanowionymi w 1998 r. System został uproszczony, ale logika pozostaje taka sama jak w dyrektywie 98/83/WE: w przypadku gdy państwo członkowskie przekracza wartość parametryczną, zastosowanie powinien mieć art. 11 dotyczący działań zaradczych (zakaz lub ograniczenie udostępniania wody, informacje dla konsumentów, doradztwo zdrowotne itp.). Nie powinno być konieczności formalnego przyjęcia, za pośrednictwem decyzji, wartości parametrycznej, która przekraczałaby wartość określoną w dyrektywie.

Dawny artykuł 10 – Zapewnienie jakości uzdatniania, sprzętu i materiałów (usunięty)

Dawny artykuł 10 został usunięty: uznano, że artykuł ten nie jest już konieczny w dyrektywie 98/83/WE i częściowo zastąpiono go nowym artykułem 10 dotyczącym oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi. Niezbędna harmonizacja nastąpi natomiast na podstawie przepisów dotyczących rynku wewnętrznego wraz z wydaniem zleceń normalizacji na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Do momentu wykonania tych zleceń normalizacji i opublikowania zharmonizowanych norm w Dzienniku Urzędowym, obowiązywać będzie status quo.

Artykuł 13 – Dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (nowy)

Jest to nowy artykuł, wprowadzony w głównej mierze w związku z postulatami europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water” oraz odpowiedzią Komisji na tę inicjatywę. W artykule tym przewidziano dwa główne obowiązki:

- po pierwsze, obowiązek państw członkowskich dotyczący poprawy dostępu do wody pitnej i propagowania go za pomocą różnych środków, których część jest określona w tym artykule (określenie odsetka osób pozbawionych dostępu do wody pitnej, informowanie tych osób o możliwościach przyłączenia do sieci dystrybucyjnej,

zachęcanie do korzystania z wody wodociągowej w budynkach publicznych i restauracjach, zapewnienie w większości miast infrastruktury umożliwiającej swobodny dostęp do wody wodociągowej itd.),

- po drugie, obowiązek państw członkowskich dotyczący stosowania wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia dostępu do wody pitnej dla wrażliwych i zmarginalizowanych grup. W sytuacji gdy grupy te nie mają dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w rozumieniu niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny szybko informować je o jakości dostępnej wody oraz udzielać niezbędnych powiązanych porad zdrowotnych.

W ten sposób można przyczynić się do realizacji zobowiązania podjętego w ramach celu zrównoważonego rozwoju ONZ nr 6 oraz powiązanego celu dotyczącego zapewnienia powszechnego i sprawiedliwego dostępu dla wszystkich do bezpiecznej wody pitnej po przystępnej cenie. Koncepcja równego dostępu do wody ma zazwyczaj trzy wymiary, a mianowicie: różnice geograficzne w świadczonych usługach (na przykład ze względu na brak infrastruktury), trudności, z jakimi borykają się wrażliwe i zmarginalizowane grupy (np. uchodźcy, społeczności wędrownie, osoby bezdomne i kultury mniejszości, takie jak Romowie, Sinti, Travellers, Kalé, Gens du voyage itp., niezależnie od tego, czy prowadzą osiadły tryb życia) próbujące uzyskać dostęp do usług wodnych, oraz dostępność finansowa. Jeśli chodzi o przystępność cenową, każda polityka cenowa dotycząca wody w Unii musi uwzględniać zasadę zwrotu kosztów oraz zasadę „zanieczyszczający płaci”. Przy ustalaniu zróżnicowanych opłat taryfowych za wodę państwa członkowskie mogą uwzględniać różnice w sytuacji społeczno-gospodarczej ludności. Zasada zwrotu kosztów nie uniemożliwia zatem państwom członkowskim przyjmowania taryf socjalnych lub stosowania środków ochrony dla grup ludności znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-gospodarczej, oprócz środków przewidzianych w nowym art. 13 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 14 – Informacje dla społeczeństwa (nowy)

Artykuł ten częściowo zastępuje dawny art. 13 dyrektywy 98/83/WE. Przepisy odnoszące się do dostępu do informacji są bardziej szczegółowe, ponieważ oczekuje się, że zwiększona przejrzystość pozwoli zwiększyć zaufanie konsumentów do wody pitnej, w tym jej jakości, produkcji i metod zarządzania. Obowiązki są dwojakie:

- po pierwsze zapewnienie dostępności w internecie różnych informacji określonych w załączniku IV. Informacje, do których ma dostęp konsument, powinny odpowiadać jego obszarowi zainteresowania;
- po drugie przekazywanie również bezpośrednio konsumentom (na przykład na fakturach) pewnych szczegółowych informacji, takich jak zużycie wody oraz szczegóły opłat taryfowych i struktura kosztów.

Artykuł 15 – Informacje o monitorowaniu procesu wdrażania (nowy)

Artykuł ten częściowo zastępuje dawny art. 13 dyrektywy 98/83/WE. Zasady dotyczące sprawozdawczości zostały uproszczone w porównaniu z wcześniejszymi przepisami i zastąpione nowym systemem, w ramach którego nie ma faktycznego obowiązku składania sprawozdań. Dzięki temu system jest bardziej efektywny, ponieważ zapobiega opóźnieniom

czasowym między sprawozdawczym dniem odniesienia a rzeczywistą datą złożenia sprawozdania.

W artykule tym przewidziano, że państwa członkowskie powinny stworzyć zbiór danych zawierający tylko informacje mające znaczenie dla wody pitnej, dotyczące zgodnie z niniejszą dyrektywą: zdarzeń, przypadków przekroczenia wartości określonych w załączniku, ocen zagrożenia i ocen ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi oraz środków zastosowanych w celu zapewnienia dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Zbiory danych należy tworzyć zgodnie z przepisami dyrektywy INSPIRE. W tym celu przewiduje się wsparcie Europejskiej Agencji Środowiska, której rolą będzie również regularne sprawdzanie danych i przedstawianie Komisji przeglądu wdrażania dyrektywy na poziomie Unii, który będzie również wykorzystywany do przyszłych ocen dyrektywy (artykuł 17).

Artykuł 16 – Dostęp do wymiaru sprawiedliwości (nowy)

Jest to nowy artykuł, który jest zgodny z art. 47 Karty praw podstawowych i wykonuje postanowienia konwencji z Aarhus dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Obywatele i organizacje pozarządowe powinny mieć możliwość weryfikacji prawnej decyzji podejmowanych przez państwa członkowskie na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17 – Ocena (nowy)

W tym nowym artykule określono ramy przyszłych ocen (w rozumieniu komisyjnych wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa) dyrektywy. Przeprowadzenie pierwszej oceny jest przewidziane na 12 lat po wdrożeniu dyrektywy, aby można było uzyskać dane z dwóch cykli ocen ryzyka związanego z zaopatrzeniem.

Artykuł 18 – Przegląd załączników (dawny artykuł 11)

Artykuł ten zastępuje art. 11 dyrektywy 98/83/WE. Artykuł 11 przewidywał przeprowadzenie przeglądu załączników I, II i III dyrektywy za pomocą procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą. Proponuje się zastąpienie tej procedury aktami delegowanymi (dotyczącymi zmiany wszystkich załączników), również zgodnie z zobowiązaniem podjętym przez instytucje w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. do „bezwłocznego dostosowania wszystkich aktów podstawowych, które w dalszym ciągu odsyłają do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą”.

Regularny przegląd załącznika I zostaje utrzymany, co pozwoli zapewnić zgodność załącznika z najnowszymi osiągnięciami naukowymi.

Artykuł 19 – Wykonanie przekazanych uprawnień (nowy)

Jest to nowy standardowy artykuł dotyczący przyjmowania aktów delegowanych.

Artykuł 20 – Procedura komitetowa (dawny artykuł 12)

Jest to nowy standardowy artykuł dotyczący przyjmowania aktów wykonawczych.

Dawny artykuł 13 – Informacje i sprawozdawczość (uchylony)

Artykuł usunięty i w większości zastąpiony nowym artykułem 15.

Dawny artykuł 14 – Okres czasu dla zgodności (usunięty)

Artykuł ten został usunięty, ponieważ przewidywał w 1998 r. przedłużenie (o 5 lat) okresu wdrażania dyrektywy 98/83/WE do 2003 r. Przepis stał się nieaktualny, a zatem powinien zostać usunięty.

Dawny artykuł 15 – Wyjątkowe okoliczności (usunięty)

W dyrektywie 98/83/WE artykuł ten dawał państwom członkowskim możliwość zwrócenia się do Komisji o przyznanie dodatkowego okresu (do 6 lat, oprócz 5 lat przewidzianych w dawnym art. 14) na zapewnienie zgodności z dyrektywą 98/83/WE. Przepis stał się nieaktualny, a zatem powinien zostać usunięty.

Dawne artykuły 16 (Uchylenie), 17 (Transpozycja do prawa krajowego) i 18 (Wejście w życie)

Te trzy artykuły zostały usunięte i zastąpione uaktualnionym standardowym tekstem dotyczącym uchylenia, transpozycji i wejścia w życie, stosowanym w przekształconych dyrektywach (por. art. 22, 23, 24 nowy).

Artykuł 21 – Sankcje (nowy)

Wprowadzono nowy standardowy artykuł dotyczący sankcji.

Artykuł 22 – Transpozycja

Artykuł oparty na standardowym wzorze.

Artykuł 23 – Uchylenie

Artykuł oparty na standardowym wzorze.

Artykuł 24 – Wejście w życie

Artykuł oparty na standardowym wzorze. Wejście w życie dyrektywy przewidziano po upływie 20 dni od jej publikacji w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 25 – Adresaci (dawny artykuł 19)

Artykuł pozostaje bez zmian.

Załącznik I

Część A

Część A w załączniku I dotyczy wartości parametrycznych dla parametrów mikrobiologicznych. Zgodnie z zaleceniem WHO do wykazu dodano nowe parametry tj. zarodniki *Clostridium Perfringens* i bakterie z grupy *coli*, mętność (przeniesiony z dawnej części C „Parametry wskaźnikowe”) oraz colifagi somatyczne.

Część B

Część B w załączniku I dotyczy wartości parametrycznych dla parametrów chemicznych. Dodano kilka nowych parametrów (wraz z odpowiednimi wartościami parametrycznymi) zgodnie z zaleceniem WHO lub na podstawie zasady ostrożności, a mianowicie: bisfenol A, chlorany, chloryny, beta-estradiol, kwasy halogenoocetowe, mikrocytyna, nonylfenol, PFAS (pojedynczo i ogółem), uran.

Część C

Część C w załączniku I dyrektywy 98/83/WE dotyczyła wcześniej parametrów wskaźnikowych. Parametry wskaźnikowe zostały usunięte z załącznika I (z wyjątkiem kilku, które zostały przeniesione do części A, np. mętność) i przeniesione do załącznika IV dotyczącego informacji dla konsumentów. Jest to uzasadnione faktem, że parametry wskaźnikowe nie niosą ze sobą informacji zdrowotnych, lecz informacje będące przedmiotem zainteresowania konsumentów (np. dotyczące smaku, barwy, zawartości kationów i anionów itp.).

Nowa część C w załączniku I dotyczy parametrów, które mają być oceniane w ramach nowej oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi (przewidzianej w nowym art. 10), tj. ołowiu i *Legionella*.

Załącznik II

Część A – Ogólne cele i programy monitorowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

Część A w załączniku II dotyczy ogólnych obowiązków związanych z programami monitorowania i pozostaje w znacznej mierze niezmienną z wyjątkiem nowego odniesienia do monitorowania operacyjnego wraz z powiązaniem parametrem mętności. Zostało ono dodane zgodnie z zaleceniem WHO, ponieważ monitorowanie operacyjne pozwala na szybkie codzienne uzyskiwanie informacji i upewnienie się, że uzdatnianie przebiega prawidłowo.

Część B – Częstotliwości

Część B w załączniku II dotyczy częstotliwości monitorowania. Wyróżniono dwie kategorie parametrów:

- 1) parametry podstawowe (*E. coli*, zarodniki *Clostridium perfringens* i colifagi somatyczne), które muszą być zawsze monitorowane z częstotliwością określoną w tabeli w części B i nie mogą podlegać ocenie ryzyka związanego z zaopatrzeniem; oraz
- 2) wszystkie pozostałe parametry, które muszą być monitorowane z częstotliwością określoną w tabeli w części B do momentu przeprowadzenia oceny ryzyka związanego z zaopatrzeniem zgodnie z częścią C tego załącznika.

Tabela w części B dotycząca częstotliwości została uproszczona, a uwagę 3 (pod tabelą) usunięto, ponieważ stała się zbędna.

Część C – Ocena ryzyka związanego z zaopatrzeniem

Pierwsze akapity części C zostały przeniesione do nowego art. 9 dotyczącego „oceny ryzyka związanego z zaopatrzeniem”. Pozostałe akapity części C (warunki odejścia od podanej

częstotliwości monitorowania w przypadku przeprowadzenia oceny ryzyka związanego z zaopatrzeniem), wprowadzone do dyrektywy 98/83/WE w ramach jej zmiany w 2015 r., pozostają w znacznej mierze niezmienione, a jedyne modyfikacje polegają na formalnym dostosowaniu tekstu do reszty dyrektywy.

Część D – Metody i punkty pobierania próbek

Ta część, wprowadzona do dyrektywy 98/83/WE w ramach jej zmiany w 2015 r., pozostaje w znacznej mierze niezmieniona.

Załącznik III

Część A – Parametry mikrobiologiczne, dla których określono metody analizy

Pierwsze dwa akapity części A zostały usunięte, ponieważ dotyczą one możliwości wprowadzania zmian do części A w załączniku III za pomocą procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, podczas gdy na podstawie art. 18 i 19 jest już przewidziana możliwość zmiany załącznika III za pomocą aktów delegowanych.

Wykaz metod stosowanych w odniesieniu do parametrów mikrobiologicznych został zaktualizowany tak, aby odpowiadał nowym parametrom mikrobiologicznym zawartym w załączniku I część A.

Część B – Parametry chemiczne, dla których określono charakterystykę wykonania analizy

Ta część została zaktualizowana w ramach zmiany dyrektywy 98/83/WE w 2015 r. Wprowadzono wówczas dwie tabele, w tym jedną zawierającą specyfikacje, które miały być stosowane do końca 2019 r. Proponuje się usunięcie tej drugiej tabeli ze specyfikacjami, które obowiązują tylko do końca 2019 r., i zachowanie tylko pierwszej tabeli.

Tabela zawierająca wykaz specyfikacji dla parametrów chemicznych została również zaktualizowana tak, aby wykaz ten odpowiadał nowym parametrom chemicznym zawartym w załączniku I część B.

Załącznik IV (nowy)

Załącznik IV jest nowym załącznikiem zawierającym wykaz informacji, które muszą być dostępne na stronie internetowej w celu zapewnienia informacji dla konsumentów. Ze względu na zasadę proporcjonalności bardzo duzi dostawcy wody będą musieli dostarczyć pewne dodatkowe informacje, takie jak roczne informacje na temat ogólnej sprawności sieci wodociągowej pod względem wydajności, w tym wskaźników wycieków i efektywności energetycznej. Zakłada się, że lepsza przejrzystość, dzięki której zwiększy się ogólna świadomość tych kwestii, mogłaby wpłynąć zarówno na dostawców wody, jak i na organy państw członkowskich, aby zajęli się problemem strat i wycieków wody.

Dawne załączniki IV i V

Załącznik IV dotyczył terminów transpozycji do prawa krajowego wcześniejszej dyrektywy 80/778/EWG (również w związku z przystąpieniem różnych państw członkowskich). W załączniku V znajdowała się dawna tabela korelacji między dyrektywą 80/778/EWG a dyrektywą 98/83/WE. Tabele nie są już aktualne i zostały usunięte.

Załącznik V (nowy)

Załącznik V (nowy) jest standardowym załącznikiem, w którym wymieniono uchyloną dyrektywę oraz jej kolejne zmiany, a także daty ich transpozycji i wejścia w życie.

Załącznik VI (nowy)

W załączniku VI znajduje się nowa tabela korelacji między dyrektywą 98/83/WE a wnioskiem dotyczącym nowej przekształconej dyrektywy.

↓ 1998/83 (dostosowany)

2017/0332 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 192 ust. 1 ~~130s ust. 1~~,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej ,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

↓ nowy

(1) Dyrektywa Rady 98/83/WE³ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁴. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

↓ 1998/83 motyw 1
(dostosowany)

~~Niezbędne jest dostosowanie dyrektywy Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. odnoszącej się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁵ do postępu naukowego i technologicznego; doświadczenie uzyskane z wykonywania tej dyrektywy wskazuje, że niezbędne jest stworzenie odpowiednio elastycznych i przejrzystych ram prawnych dla Państw Członkowskich w celu rozwiązania problemu braku zgodności z normami; ponadto dyrektywa ta powinna zostać ponownie zbadana w świetle Traktatu o Unii Europejskiej, w szczególności zasady pomocniczości.~~

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32).

⁴ Zob. załącznik V.

⁵ Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

↓ 1998/83 motyw 2
(dostosowany)

~~Zgodnie z art. 3b Traktatu, który przewiduje, że żadne działania wspólnotowe nie powinny wykroczać poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia celów Traktatu, niezbędne jest wprowadzenie zmian w dyrektywie 80/778/EWG tak, aby skoncentrować się na zgodności z podstawowymi parametrami jakościowymi i zdrowotnymi, pozostawiając Państwom Członkowskim swobodę dodawania innych parametrów, jeśli uznają to za odpowiednie.~~

↓ 1998/83 motyw 3

~~Zgodnie z zasadą pomocniczości, wspólnotowe działania muszą wspierać i uzupełniać działania właściwych władz w Państwach Członkowskich.~~

↓ 1998/83 motyw 4

~~Zgodnie z zasadą pomocniczości, naturalne oraz społeczno-ekonomiczne różnice między regionami Unii wymagają, aby większość decyzji w sprawie monitorowania, analiz oraz środków, które należy podjąć w celu naprawienia niepowodzeń na szczeblu lokalnym, regionalnym bądź krajowym w zakresie, w jakim różnice te nie zakłócają ustanawiania ram przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych ustanowionych w niniejszej dyrektywie, została podjęta.~~

↓ 1998/83 motyw 5

~~Wspólnotowe normy dotyczące podstawowych, zapobiegawczych parametrów, związanych ze zdrowiem i dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi są niezbędne, jeśli mają być zdefiniowane minimalne cele jakościowo-środowiskowe, które mają być osiągnięte w związku z innymi środkami wspólnotowymi, tak, aby stałe używanie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi mogło być zabezpieczone oraz wspierane.~~

↓ 1998/83 motyw 6
(dostosowany)
⇒ nowy

- (2) ⇒ Dyrektywą 98/83/WE ustanowiono ramy prawne ochrony zdrowia ludzi przed szkodliwymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi poprzez zapewnienie, aby była ona zdatna do użycia i czysta. Niniejsza dyrektywa powinna mieć taki sam cel. ⇐ ~~W związku ze znaczeniem jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla zdrowia ludzkiego,~~ ☒ Dlatego też ☒ niezbędne jest ustanowienie na poziomie ☒ unijnym ☒ ~~wspólnotowym podstawowych norm jakości~~ ⇒ minimalnych wymogów ⇐ , które spełniać musi woda przeznaczona do tego celu. ⇒ Państwa członkowskie powinny zastosować niezbędne środki w celu zapewnienia, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi była wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz wszelkich substancji, które w pewnych przypadkach stanowią potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi, oraz aby spełniała ona wspomniane minimalne wymogi. ⇐

↓ 1998/83 motyw 7

~~Niezbędne jest uwzględnienie wody wykorzystywanej w przemyśle spożywczym, jeśli nie można ustalić, że wykorzystanie takiej wody nie wpływa na wartość zdrowotną produktu końcowego.~~

↓ 1998/83 motyw 8

~~W celu umożliwienia przedsiębiorstwom dostarczającym wodę spełnienia norm jakości dla wody pitnej, powinny zostać zastosowane odpowiednie środki ochrony wody w celu zapewnienia utrzymania czystości wody powierzchniowej oraz gruntowej; ten sam cel można osiągnąć stosując odpowiednie środki uzdatniania wody przed jej dostawą.~~

↓ 1998/83 motyw 9
(dostosowany)

~~Spójność europejskiej polityki dotyczącej wody z góry zakłada, że odpowiednia dyrektywa ramowa dotycząca wody zostanie przyjęta w stosownym trybie.~~

↓ 1998/83 motyw 10
(dostosowany)
⇒ nowy

- (3) Niezbędne jest wyłączenie z zakresu niniejszej dyrektywy naturalnych wód mineralnych i wód stanowiących produkty lecznicze, ponieważ ~~dla tego rodzaju wód ustanowiono specjalne reguły~~ ⇒ wody te są objęte, odpowiednio, przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE⁶ i dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷. Dyrektywa 2009/54/WE dotyczy jednak zarówno naturalnych wód mineralnych, jak i wód źródłanych, a tylko ta pierwsza kategoria powinna zostać wyłączona z zakresu niniejszej dyrektywy. Zgodnie z art. 9 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2009/54/WE wody źródlane muszą być zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy. W przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników przeznaczonych do sprzedaży lub wykorzystywanych w wytwarzaniu, przygotowaniu lub przetwarzaniu żywności, woda powinna spełniać warunki niniejszej dyrektywy aż do osiągnięcia punktu zgodności (tj. kranu), a następnie powinna zostać uznana za żywność zgodnie z art. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁸. ⇐

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45).

⁷ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

↓ 1998/83 motyw 11

~~Wymagane są środki dla wszystkich parametrów odnoszących się bezpośrednio do zdrowia, a dla innych parametrów wtedy, gdy wystąpiło pogorszenie jakości; ponadto, takie środki powinny być ostrożnie skoordynowane z wykonaniem dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁹ oraz dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych¹⁰.~~

↓ nowy

- (4) W wyniku europejskiej inicjatywy obywatelskiej dotyczącej prawa do wody (Right2Water)¹¹ rozpoczęto ogólnounijne konsultacje publiczne oraz przeprowadzono ocenę sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) dyrektywy 98/83/WE¹². W wyniku tych badań stwierdzono, że niektóre przepisy dyrektywy 98/83/WE powinny zostać zaktualizowane. Jako wymagające poprawy zidentyfikowano cztery obszary: wykaz oparty na jakości wartości parametrycznych, ograniczone stosowanie podejścia opartego na analizie ryzyka, nieprecyzyjne przepisy dotyczące informacji dla konsumentów oraz rozbieżności między systemami zatwierdzania materiałów mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Ponadto w ramach europejskiej inicjatywy obywatelskiej dotyczącej prawa do wody jako odrębny problem zidentyfikowano fakt, że część populacji, a w szczególności grupy zmarginalizowane, nie mają dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, mimo że zapewnienie go stanowi zobowiązane w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 6 agendy ONZ na 2030 r. Ostatnim zidentyfikowanym problemem jest ogólny brak świadomości na temat wycieków wody, spowodowanych niedoinwestowaniem w zakresie konserwacji i odnawiania infrastruktury wodnej, co również wskazano w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczącym infrastruktury wodnej¹³.
- (5) Europejskie Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) przeprowadziło szczegółowy przegląd wykazu parametrów i wartości parametrycznych określonych w dyrektywie 98/83/WE w celu ustalenia, czy istnieje potrzeba dostosowania go do postępu technicznego i naukowego. Wyniki tego przeglądu¹⁴ wskazują, że należy: objąć kontrolą patogeny jelitowe oraz bakterię *Legionella*, dodać sześć parametrów chemicznych lub grup parametrów oraz stosować ostrożnościowe wskaźniki odniesienia wobec trzech reprezentatywnych związków zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego. W przypadku trzech spośród

⁹ ~~Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 96/68/WE (Dz.U. L 277 z 30.10.1996, str. 25).~~

¹⁰ ~~Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1.~~

¹¹ COM(2014) 177 final.

¹² SWD(2016) 428 final.

¹³ Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 12/2017: Wdrażanie dyrektywy w sprawie wody pitnej – dostęp do wody i jej jakość w Bułgarii, na Węgrzech i w Rumunii poprawiły się, jednak konieczne są znaczne dalsze inwestycje.

¹⁴ Projekt współpracy w zakresie parametrów wody pitnej realizowany przez Biuro Regionalne WHO dla Europy, „Support to the revision of Annex I Council Directive 98/83/EC on the quality of water intended for human consumption (Drinking Water Directive) Recommendation” [Zalecenie w ramach pomocy w rewizji załącznika I do dyrektywy Rady 98/83/WE w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (dyrektywa w sprawie wody pitnej) z 11 września 2017 r.

nowych parametrów należy określić wartości parametryczne, które są bardziej rygorystyczne niż te zaproponowane przez WHO, lecz nadal osiągalne, z uwzględnieniem zasady ostrożności. W odniesieniu do ołowiu WHO stwierdziła, że stężenia powinny być tak niskie, jak to możliwe w praktyce, a w przypadku chromu WHO nadal prowadzi przegląd wartości; w przypadku obu parametrów zatem należy zastosować dziesięcioletni okres przejściowy, zanim wprowadzone zostaną bardziej rygorystyczne wartości.

- (6) WHO zaleciła również złagodzenie trzech wartości parametrycznych oraz usunięcie z wykazu pięciu parametrów. Niemniej jednak zmian tych nie uznaje się za niezbędne, ponieważ podejście oparte na analizie ryzyka wprowadzone dyrektywą Komisji (UE) 2015/1787¹⁵ umożliwia dostawcom wody, pod pewnymi warunkami, usunięcie parametru z wykazu parametrów do monitorowania. Techniki uzdatniania pozwalające osiągnąć te wartości parametryczne już istnieją.

↓ 1998/83 motyw 12

~~Niezbędne jest ustalenie szczegółowych wartości parametrycznych dla substancji, które są ważne w całej Wspólnocie na poziomie wystarczająco surowym do celu zapewnienia, że cel niniejszej dyrektywy może zostać osiągnięty.~~

↓ 1998/83 motyw 13

~~Wartości parametryczne opierają się na dostępnej wiedzy naukowej, przy czym uwzględniona została również zasada ostrożności; wartości te zostały wybrane w celu zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi może być bezpiecznie spożywana przez całe życie, a w ten sposób reprezentują wysoki poziom ochrony zdrowia.~~

↓ 1998/83 motyw 14

~~Powinno się zachować równowagę w celu zapobieżenia ryzyku zarówno mikrobiologicznemu, jak i chemicznemu; w tym celu oraz w świetle przyszłego przeglądu wartości parametryczne, mające zastosowanie do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powinny zostać oparte na rozważaniach dotyczących ochrony zdrowia publicznego oraz na metodzie oceny ryzyka.~~

↓ 1998/83 motyw 15

~~Obecnie nie istnieją jeszcze wystarczające dowody, na podstawie których należy opierać wartości parametryczne, dla chemikaliów zaburzających funkcjonowanie wydzielania wewnętrznego na poziomie wspólnotowym, istnieją zwiększające się obawy dotyczące potencjalnego wpływu skutków substancji szkodliwych dla zdrowia na ludzi i przyrodę.~~

¹⁵ Dyrektywa Komisji (UE) 2015/1787 z dnia 6 października 2015 r. zmieniająca załączniki II i III do dyrektywy Rady 98/83/WE w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 260 z 7.10.2015, s. 6).

↓ 1998/83 motyw 16

~~W szczególności normy w załączniku I są ogólnie oparte na „Wytycznych dla jakości wody pitnej” Światowej Organizacji Zdrowia oraz opinii Naukowego Komitetu Doradczego Komisji mającej na celu zbadanie toksyczności i ekotoksyczności związków chemicznych.~~

↓ 1998/83 motyw 17
(dostosowany)

(7) W razie konieczności ochrony zdrowia ludzkiego na swoim terytorium państwa członkowskie powinny być zobowiązane do ~~muszą~~ ustalić wartości dla ~~innych~~ dodatkowych parametrów nieobjętych załącznikiem I ~~w~~ przypadku, gdy jest to uważane za niezbędne do celów ochrony zdrowia ludzkiego na ich terytorium.

↓ 1998/83 motyw 18
(dostosowany)

~~Państwa Członkowskie mogą ustalać wartości dla innych dodatkowych parametrów nie objętych załącznikiem I w przypadku, gdy jest to uważane za niezbędne do celów zapewnienia jakości produkcji, dystrybucji i kontroli wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.~~

↓ 1998/83 motyw 19

~~Jeśli Państwa Członkowskie uważają za niezbędne przyjęcie norm bardziej rygorystycznych niż te przedstawione w załączniku I część A i B, lub w normach dla dodatkowych parametrów nie objętych załącznikiem I, ale niezbędnych w celu ochrony zdrowia ludzkiego, muszą one notyfikować te normy Komisji.~~

↓ 1998/83 motyw 20

~~Państwa Członkowskie, wprowadzając lub zachowując bardziej rygorystyczne środki ochronne, zobowiązane są do przestrzegania przepisów i zasad Traktatu zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości.~~

↓ nowy

(8) W dyrektywie 98/83/WE tylko do pewnego stopnia uwzględniono elementy profilaktycznego planowania bezpieczeństwa i oceny ryzyka. Pierwsze elementy podejścia opartego na analizie ryzyka zostały już wprowadzone w 2015 r. dyrektywą (UE) 2015/1787 zmieniającą dyrektywę 98/83/WE w celu umożliwienia państwom członkowskim stosowania odstępstw od ustalonych przez nie programów monitorowania, pod warunkiem że przeprowadzone zostaną wiarygodne analizy ryzyka, które mogą opierać się na wytycznych WHO na temat jakości wody pitnej¹⁶.

¹⁶ Guidelines for drinking water quality (Wytyczne na temat jakości wody pitnej), wyd. 4. Światowa Organizacja Zdrowia, 2011.
http://www.who.int/water_sanitation_health/publications/2011/dwq_guidelines/en/index.html

Te wytyczne, określające podejście polegające na opracowaniu tzw. „planu bezpieczeństwa wody”, wraz z normą EN 15975-2 dotyczącą bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę pitną, stanowią uznane na poziomie międzynarodowym zasady, na których opierają się produkcja, dystrybucja, monitorowanie i analiza parametrów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Powinny one zostać zachowane w niniejszej dyrektywie. Aby zasady te nie ograniczały się do kwestii monitorowania, a czas i zasoby poświęcane były istotnemu ryzyku oraz racjonalnym pod względem kosztów środkiem dotyczącym źródeł zanieczyszczenia, oraz aby uniknąć analizowania i rozwiązywania nieistotnych problemów, należy wprowadzić całościowe podejście oparte na analizie ryzyka w całym łańcuchu dostaw – od obszaru poboru wody poprzez dystrybucję do kranu odbiorcy. Podejście to powinno składać się z trzech elementów: po pierwsze – dokonanej przez państwo członkowskie oceny zagrożeń związanych z obszarem poboru wody („ocena zagrożenia”) zgodnie z wytycznymi WHO i podręcznikiem dotyczącym planu bezpieczeństwa wody¹⁷; po drugie – umożliwienia dostawcy wody dostosowania monitorowania do głównych rodzajów ryzyka („ocena ryzyka związanego z zaopatrzeniem”); po trzecie – dokonanej przez państwo członkowskie oceny ewentualnego ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi (np. *Legionella* lub ołów) („ocena ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi”). Oceny te powinny podlegać regularnym przeglądom, m.in. w odpowiedzi na zagrożenia ze strony ekstremalnych zjawisk pogodowych związanych ze zmianą klimatu, znane zmiany działalności człowieka w obszarze poboru wody lub zdarzenia związane ze źródłami zaopatrzenia w wodę. Podejście oparte na analizie ryzyka zapewnia stałą wymianę informacji między właściwymi organami i dostawcami wody.

- (9) Ocena zagrożeń powinna być nakierowana na ograniczenie poziomu uzdatniania wymaganego do produkcji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, np. dzięki zmniejszeniu presji powodujących zanieczyszczenie części wód wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W tym celu państwa członkowskie powinny zidentyfikować zagrożenia i możliwe źródła zanieczyszczeń związane z tymi częściami wód oraz monitorować zanieczyszczenia, które uznały za istotne, np. ze względu na zidentyfikowane zagrożenia (np. mikrodrobiny plastiku, azotany, pestycydy lub produkty farmaceutyczne określone w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁸) z powodu ich naturalnego występowania w obszarze poboru wody (np. arsen) lub w związku z informacjami przekazanymi przez dostawców wody (np. nagły wzrost jednego z parametrów w surowej wodzie). Parametry te powinny być stosowane jako czynniki dające impuls właściwym organom do podjęcia działania w celu zmniejszenia presji na części wód, takich jak środki zapobiegawcze lub łagodzące (w tym, w razie potrzeby, badania służące poznaniu wpływu na zdrowie), w celu ochrony tych części wód i likwidacji źródła zanieczyszczeń we współpracy z dostawcami wody i zainteresowanymi stronami.
- (10) Jeśli chodzi o ocenę zagrożeń, przepisy dyrektywy 2000/60/WE wymagają, aby państwa członkowskie identyfikowały części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, monitorowały je i stosowały niezbędne środki

¹⁷ Water Safety Plan Manual: step-by-step risk management for drinking water suppliers (Podręcznik dotyczący planu bezpieczeństwa wody: zarządzanie ryzykiem dla dostawców wody krok po kroku), Światowa Organizacja Zdrowia, 2009, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/75141/1/9789241562638_eng.pdf

¹⁸ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

zapobiegające pogorszeniu się ich jakości w celu zmniejszenia poziomu uzdatniania wymaganego w produkcji wody zdatnej do spożycia przez ludzi. Aby uniknąć powielania obowiązków, państwa członkowskie, dokonując oceny zagrożeń, powinny wykorzystywać wyniki monitorowania przeprowadzonego na podstawie art. 7 i 8 dyrektywy 2000/60/WE i załącznika V do tej dyrektywy oraz środki objęte ich programami środków na podstawie art. 11 dyrektywy 2000/60/WE.

↓ 1998/83 motyw 21
(dostosowany)
⇒ nowy

- (11) Wartości parametryczne ☒ stosowane w celu oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ☒ mają być przestrzegane w punkcie, w którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest udostępniana właściwym użytkownikom. ⇒ Na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi może mieć jednak wpływ wewnętrzna instalacja wodociągowa. WHO odnotowała, że w Unii *Legionella* powoduje największe obciążenie dla zdrowia ze wszystkich patogenów przenoszonych przez wodę w Unii. Jest ona przenoszona przez systemy dystrybucji ciepłej wody drogą wziewną, na przykład podczas korzystania z prysznicy. Zagrożenie to ma zatem wyraźny związek z wewnętrzną instalacją wodociągową. Ponieważ nałożenie jednostronnego obowiązku monitorowania na wszystkie zabudowania prywatne i publiczne spowodowałoby nadmiernie wysokie koszty, właściwszym rozwiązaniem tego problemu jest ocena ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi. Ponadto potencjalne ryzyko związane z produktami i materiałami mającymi kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi powinno również zostać uwzględnione w ocenie ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi. Ocena ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi powinna zatem obejmować m.in. monitorowanie głównie priorytetowych budynków, ocenę ryzyka mającego źródło w wewnętrznych instalacjach wodociągowych i powiązanych produktach i materiałach oraz sprawdzanie właściwości użytkowych wyrobów budowlanych mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na podstawie deklaracji właściwości użytkowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011¹⁹. Wraz z deklaracją właściwości użytkowych należy również przedstawić informacje, o których mowa w art. 31 i 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁰. Na podstawie tej oceny państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić m.in. wprowadzenie odpowiednich środków kontroli i zarządzania (np. w przypadku wystąpienia ognisk chorób) zgodnie z wytycznymi WHO²¹, oraz aby migracja z wyrobów budowlanych nie zagrażała zdrowiu ludzkiemu. Nie naruszając jednak rozporządzenia (UE) nr

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

²⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

²¹ „Legionella and the prevention of Legionellosis” (Legionella i zapobieganie legionellozie), Światowa Organizacja Zdrowia, 2007, http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf

305/2011, w przypadkach gdyby takie środki powodowały ograniczenie swobodnego przepływu produktów i materiałów w Unii, ograniczenia te muszą być należycie uzasadnione i ściśle proporcjonalne oraz nie mogą wiązać się z arbitralną dyskryminacją lub ukrytym ograniczeniem handlu między państwami członkowskimi. ↩

↓ nowy

- (12) Przepisy dyrektywy 98/83/WE dotyczące zapewnienia jakości uzdatniania, sprzętu i materiałów nie były skuteczne w usuwaniu przeszkód dla rynku wewnętrznego, jeśli chodzi o swobodny obrót wyrobami budowlanymi mającymi kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Krajowe procedury zatwierdzania produktów nadal istnieją, przy czym wymogi są różne w poszczególnych państwach członkowskich. Utrudnia to producentom wprowadzanie produktów do obrotu w całej Unii i zwiększa związane z tym koszty. Bariery techniczne mogą zostać skutecznie usunięte wyłącznie poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji technicznych dotyczących wyrobów budowlanych mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011. Rozporządzenie to umożliwia opracowanie europejskich norm harmonizujących metody oceny wyrobów budowlanych mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz wartości progowe i klasy, które mają być ustalane w odniesieniu do poziomu właściwości użytkowych poszczególnych zasadniczych charakterystyk. W tym celu do programu prac normalizacyjnych na 2017 r. włączono wnioski o normalizację dotyczący specyficznie prac normalizacyjnych w zakresie bezpieczeństwa i higieny produktów i materiałów mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011²²; norma ma zostać wydana do 2018 r. Publikacja zharmonizowanej normy w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zapewni racjonalne podejmowanie decyzji dotyczących wprowadzania lub udostępniania na rynku bezpiecznych wyrobów budowlanych mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi. W związku z tym należy usunąć przepisy dotyczące sprzętu i materiałów mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, częściowo zastąpić je przepisami dotyczącymi oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi oraz uzupełnić odpowiednimi zharmonizowanymi normami na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011.

↓ 1998/83 motyw 22

~~Na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi może mieć wpływ krajowy system dystrybucji; ponadto stwierdzono, że ani krajowy system dystrybucji, ani jego utrzymanie nie mogą pozostawać w gestii odpowiedzialności Państw Członkowskich.~~

↓ 1998/83 motyw 23
(dostosowany)
⇒ nowy

- (13) Każde państwo członkowskie powinno zapewnić, aby ustanowić ustanowione zostały programy monitorowania w celu sprawdzenia, czy woda

²² SWD(2016) 185 final.

przeznaczona do spożycia przez ludzi spełnia wymagania niniejszej dyrektywy. ~~takie programy monitorowania powinny odpowiadać potrzebom lokalnym oraz powinny spełniać minimalne wymagania w zakresie monitorowania, ustanowione w niniejszej dyrektywie.~~ ⇨ Monitorowanie do celów niniejszej dyrektywy prowadzi w głównej mierze dostawcy wody. Należy zapewnić im pewien stopień elastyczności, jeśli chodzi o parametry, które monitorują do celów oceny ryzyka związanego z zaopatrzeniem. Jeżeli dany parametr nie zostanie zidentyfikowany, dostawcom wody należy umożliwić zmniejszenie częstotliwości monitorowania lub całkowite zaprzestanie monitorowania tego parametru. Ocena ryzyka związanego z zaopatrzeniem powinna być stosowana w odniesieniu do większości parametrów. Określony podstawowy zestaw parametrów powinien jednak zawsze podlegać monitorowaniu z pewną minimalną częstotliwością. Niniejszą dyrektywą określono głównie przepisy dotyczące częstotliwości monitorowania do celów kontroli zgodności i tylko nieliczne przepisy dotyczące monitorowania do celów operacyjnych. Dodatkowe monitorowanie do celów operacyjnych, według uznania dostawców wody, może być konieczne, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie systemu uzdatniania wody. W związku z tym dostawcy wody mogą korzystać z wytycznych WHO i podręcznika dotyczącego planu bezpieczeństwa wody. ⇨

↓ nowy

- (14) Podejście oparte na analizie ryzyka powinno być stopniowo wprowadzane przez wszystkich dostawców wody, w tym małe podmioty, ponieważ ocena dyrektywy 98/83/WE wykazała, że dostawcy nie w pełni je wdrażają, co jest czasami spowodowane kosztami przeprowadzania niepotrzebnych operacji monitorowania. Przy stosowaniu podejścia opartego na analizie ryzyka należy uwzględnić kwestie bezpieczeństwa.

↓ 1998/83 motyw 24

~~Metody stosowane do analizy jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi powinny być takie, aby zapewniać wiarygodność i porównywalność otrzymywanych wyników.~~

↓ 1998/83 motyw 25

(dostosowany)

⇨ nowy

- (15) W przypadku niezgodności z normami nałożonymi przepisami niniejszej dyrektywy zainteresowane państwo członkowskie powinno ⇨ niezwłocznie ⇨ wyjaśnić przyczynę i zapewnić, aby podjęto niezbędne działania zaradcze ~~jest podjęte~~ w celu przywrócenia jakości wody. W przypadkach gdy dostarczana woda stanowi potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, dostawa takiej wody powinna zostać zakazana lub należy ograniczyć jej wykorzystanie. ⇨ Ponadto należy sprecyzować, że niespełnienie minimalnych wymogów dotyczących wartości związanych z parametrami mikrobiologicznymi i chemicznymi powinno być automatycznie uznawane przez państwa członkowskie za potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego. ⇨ W sytuacji gdy niezbędne jest podjęcie takich działań zaradczych w celu przywrócenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zgodnie z art. 191 ust. 2 Traktatu pierwszeństwo należy dać działaniom, które rozwiązują problem u źródła.

↓ 1998/83 motyw 26
(dostosowany)

~~Ważne jest zapobieganie wywoływaniu potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego przez zanieczyszczoną wodę; dostarczanie takiej wody powinno być zabronione lub jej wykorzystanie powinno być ograniczone.~~

↓ 1998/83 motyw 27

~~W przypadku niezgodności z parametrem, który pełni funkcję wskaźnika, zainteresowane Państwo Członkowskie musi rozważyć, czy niezgodność stwarza jakiegokolwiek ryzyko dla zdrowia ludzkiego; w przypadku gdy jest to niezbędne dla ochrony zdrowia ludzkiego, powinno ono podjąć czynności zaradcze w celu przywrócenia jakości wody.~~

↓ 1998/83 motyw 28
(dostosowany)

~~Jeśli niezbędne jest podjęcie takich czynności zaradczych w celu przywrócenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zgodnie z art. 130r ust. 2 Traktatu pierwszeństwo należy dać działaniom, które rozwiązują problem u źródła.~~

↓ 1998/83 motyw 29
⇒ nowy

(16) Państwa członkowskie ⇒ nie ⇐ powinny być ⇒ już ⇐ uprawnione, pod pewnymi warunkami, do przyznawania odstępstw od przepisów niniejszej dyrektywy. ⇒ Odstępstwa początkowo wykorzystywano po to, by dać państwom członkowskim do dziewięciu lat na osiągnięcie zgodności z wartością parametryczną. Procedura ta okazała się uciążliwa zarówno dla państw członkowskich, jak i dla Komisji. Ponadto w niektórych przypadkach prowadziła do opóźnień w podejmowaniu działań zaradczych, ponieważ stosowanie odstępstwa było uważane za okres przejściowy. Dlatego też należy usunąć przepis dotyczący odstępstw. Z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego, jeżeli przekroczone zostaną wartości parametryczne, przepisy dotyczące działań zaradczych powinny mieć natychmiastowe zastosowanie bez możliwości przyznania odstępstwa od wartości parametrycznej. Odstępstwa udzielone przez państwa członkowskie na podstawie art. 9 dyrektywy 98/83/WE i obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy powinny jednak mieć nadal zastosowanie do końca okresu ich obowiązywania, ale nie powinny być przedłużane. ⇐ ~~ponadto niezbędne jest ustanowienie odpowiednich ram dla takich odstępstw pod warunkiem, że nie mogą one stwarzać potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego oraz pod warunkiem, że dostarczanie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w danym obszarze nie może być inaczej utrzymywane za pomocą jakiegokolwiek innych racjonalnych środków.~~

- (17) W swojej odpowiedzi na europejską inicjatywę obywatelską „Right2Water” z 2014 r.²³ Komisja zwróciła się do państw członkowskich, aby zapewniły dostęp do minimalnego zaopatrzenia w wodę dla wszystkich obywateli zgodnie z zaleceniami WHO. Zobowiązała się również, że będzie „ułatwiać dostęp do bezpiecznej wody pitnej [...] dla całej ludności za pośrednictwem polityki ochrony środowiska”²⁴. Jest to zgodne z celem zrównoważonego rozwoju ONZ nr 6 oraz powiązaniem z celem dotyczącym zapewnienia powszechnego i sprawiedliwego dostępu dla wszystkich do bezpiecznej wody pitnej po przystępnej cenie. Pojęcie sprawiedliwego dostępu obejmuje szerokie spektrum czynników, takich jak dostępność (uwarunkowana m.in. warunkami geograficznymi, brakiem infrastruktury lub szczególną sytuacją niektórych grup ludności), jakość, akceptowalność wody lub dostępność finansowa. Jeśli chodzi o przystępność cenową wody, należy przypomnieć, że przy ustalaniu opłat taryfowych za wodę zgodnie z zasadą zwrotu kosztów określoną w dyrektywie 2000/60/WE, państwa członkowskie mogą uwzględniać różnice w sytuacji społeczno-gospodarczej ludności, a zatem mogą przyjmować taryfy socjalne lub stosować środki ochrony dla grup ludności znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-gospodarczej. Niniejsza dyrektywa dotyczy w szczególności tych aspektów dostępu do wody, które wiążą się z jakością i dostępnością. Aby odnieść się do tych kwestii w ramach odpowiedzi na europejską inicjatywę obywatelską oraz aby wnieść wkład we wdrażanie zasady 20 Europejskiego filaru praw socjalnych²⁵, która stanowi, że „każdy ma prawo dostępu do podstawowych usług dobrej jakości, w tym wody”, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do rozwiązania problemu dostępu do wody na poziomie krajowym, przy czym należy zapewnić im swobodę uznania co do rodzaju wdrażanych środków. Można tego dokonać za pomocą działań mających na celu m.in. poprawę powszechnego dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, np. dzięki publicznie dostępnym źródłom ulicznym w miastach, oraz propagowanie tego dostępu dzięki zachęcaniu do bezpłatnego udostępniania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w budynkach publicznych i restauracjach.
- (18) Parlament Europejski w swojej rezolucji w sprawie dalszych działań w następstwie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water”²⁶ stwierdził, że „państwa członkowskie powinny zwracać szczególną uwagę na potrzeby słabszych grup społecznych”²⁷. Specyficzna sytuacja kultur mniejszościowych, takich jak Romowie, Sinti, Travellers, Kalé, Gens du voyage itp., niezależnie od tego, czy prowadzą osiadły tryb życia – a w szczególności brak dostępu do wody pitnej – została także uznana w sprawozdaniu Komisji z wdrażania unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów²⁸ oraz w zaleceniu Rady w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich²⁹. W związku z tym ogólnym kontekstem państwa członkowskie powinny zwracać szczególną uwagę na wrażliwe i zmarginalizowane grupy, stosując niezbędne środki zapewniające tym grupom dostęp

²³ COM(2014)177 final.

²⁴ COM(2014)177 final, s. 12.

²⁵ Międzyinstytucjonalna proklamacja Europejskiego filaru praw socjalnych (2017/C 428/09) z dnia 17 listopada 2017 r. (Dz.U. C 428 z 13.12.2017, s. 10).

²⁶ P8_TA(2015)0294.

²⁷ P8_TA(2015)0294, pkt 62.

²⁸ COM(2014) 209 final.

²⁹ Zalecenie Rady (2013/C 378/01) z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich (Dz.U. C 378 z 24.12.2013, s. 1).

do wody. Nie naruszając prawa państw członkowskich do definiowania tych grup, powinny one obejmować przynajmniej uchodźców, społeczności wędrowne, osoby bezdomne i kultury mniejszości, takie jak Romowie, Sinti, Travellers, Kalé, Gens du voyage itp., niezależnie od tego, czy prowadzą one osiadły tryb życia. Środki takie, których wybór pozostawia się do uznania państw członkowskich, mogą na przykład polegać na zapewnieniu alternatywnych systemów zaopatrzenia (urządzenia do uzdatniania wody do użytku indywidualnego), dostarczaniu wody za pomocą pojazdów-cystern i zapewnieniu niezbędnej infrastruktury dla obozów.

↓ 1998/83 motyw 30

~~Ponieważ przygotowanie i dystrybucja wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi mogą obejmować wykorzystanie niektórych substancji lub materiałów, wymagane są zasady regulujące ich wykorzystanie w celu uniknięcia możliwego szkodliwego wpływu na zdrowie ludzkie.~~

↓ 1998/83 motyw 31

~~Postęp naukowy i techniczny może powodować konieczność szybkiego dostosowania wymagań technicznych ustanowionych w załącznikach II i III; ponadto, w celu ułatwienia stosowania potrzebnych do tego celu środków, powinno się ustanowić przepis dla procedury, na podstawie której Komisja, wspierana przez komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, może przyjmować takie dostosowania.~~

↓ 1998/83 motyw 32

~~Konsumenci powinni być dokładnie i w odpowiedni sposób informowani o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o wszelkich odstępstwach przyznanych przez Państwo Członkowskie i o wszelkich czynnościach zaradczych podjętych przez właściwe władze; ponadto powinno się rozważyć zarówno potrzeby Komisji w zakresie technicznym i statystycznym, jak prawa każdej jednostki do uzyskania odpowiednich informacji dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.~~

↓ 1998/83 motyw 33

~~W wyjątkowych okolicznościach i w odniesieniu do określonych geograficznie obszarów niezbędne może być zezwolenie Państwu Członkowskim na wydłużenie czasu potrzebnego na osiągnięcie zgodności z niektórymi przepisami niniejszej dyrektywy.~~

↓ 1998/83 motyw 34
(dostosowany)

~~Niniejsza dyrektywa nie powinna wpływać na zobowiązania Państw Członkowskich, co do terminu transpozycji do prawa krajowego lub co do stosowania, jak przedstawiono w załączniku IV,~~

- (19) W siódmym ogólnym unijnym programie działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”³⁰ wymaga się, aby społeczeństwo miało dostęp do zrozumiałych informacji o środowisku na poziomie krajowym. W dyrektywie 98/83/WE przewidziano wyłącznie bierny dostęp do informacji, co oznacza, że państwa członkowskie musiały jedynie zapewniać dostępność informacji. Przepisy te powinny zatem zostać zmienione, tak aby zapewnić łatwy dostęp do aktualnych informacji, np. na stronie internetowej, do której link powinien być aktywnie rozpowszechniany. Aktualne informacje powinny obejmować nie tylko wyniki programów monitorowania, lecz również dodatkowe informacje, które mogą być przydatne dla obywateli, takie jak informacje na temat wskaźników (zawartość żelaza, twardość, poziom zmineralizowania wody itp.), które często wpływają na sposób postrzegania wody wodociągowej przez konsumentów. W tym celu parametry wskaźnikowe z dyrektywy 98/83/WE, które nie stanowiły informacji zdrowotnej, powinny zostać zastąpione informacjami na temat tych parametrów udostępnionymi w internecie. W przypadku bardzo dużych dostawców wody dodatkowe informacje na temat, m.in. efektywności energetycznej, zarządzania, administracji, struktury kosztów i stosowanego systemu uzdatniania również powinny być dostępne w internecie. Przyjmuje się, że poprawa wiedzy konsumentów i większa przejrzystość przyczynią się do zwiększenia zaufania obywateli do dostarczanej wody. To z kolei powinno doprowadzić do zwiększonego wykorzystania wody wodociągowej, co pomoże w zmniejszeniu ilości odpadów z tworzyw sztucznych i emisji gazów cieplarnianych oraz będzie miało pozytywny wpływ na przeciwdziałanie zmianie klimatu i środowisko jako całość.
- (20) Z tych samych powodów oraz w celu lepszego uświadomienia konsumentom skutków zużycia wody powinni oni również otrzymywać (np. razem z fakturą lub za pomocą aplikacji na smartfony) informacje na temat zużytych ilości wody, struktury kosztów w ramach taryfy stosowanej przez dostawcę wody, w tym kosztów zmiennych i stałych, a także ceny za litr wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, co pozwoli im na porównanie tych opłat z cenami wody butelkowanej.
- (21) Zasady, które należy uwzględniać przy ustalaniu taryf opłat za wodę, czyli zwrot kosztów za usługi wodne oraz zasada „zanieczyszczający płaci”, zostały określone w dyrektywie 2000/60/WE. Stabilność finansowania w przypadku świadczenia usług wodnych nie zawsze jest jednak zapewniona, co czasami prowadzi do niewystarczającego poziomu inwestowania w utrzymanie infrastruktury wodnej. Dzięki udoskonaleniu technik monitorowania wskaźniki wycieków – spowodowanych głównie takim niedoinwestowaniem – stają się coraz bardziej widoczne, a redukcję strat wody należy wspierać na poziomie unijnym w celu poprawy wydajności infrastruktury wodnej. Zgodnie z zasadą pomocniczości problem ten powinien być rozwiązywany poprzez zwiększenie przejrzystości i informacji dla konsumentów na temat wskaźników wycieków i efektywności energetycznej.

³⁰ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

- (22) Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³¹ ma na celu zagwarantowanie prawa dostępu do informacji o środowisku w państwach członkowskich zgodnie z konwencją z Aarhus. Obejmuje ona szeroki zakres obowiązków związanych zarówno z udostępnianiem na żądanie informacji o środowisku, jak i z aktywnym rozpowszechnianiem takich informacji. Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³² ma również szeroki zakres, obejmujący informację przestrzenną, w tym zbiory danych dotyczących różnych zagadnień z zakresu ochrony środowiska. Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące dostępu do informacji i ustalenia dotyczące wymiany danych stanowiły uzupełnienie tych dyrektyw, a nie tworzyły odrębny system prawny. Dlatego też przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące informowania społeczeństwa oraz informacji o monitorowaniu procesu wdrażania nie powinny naruszać przepisów dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE.
- (23) W dyrektywie 98/83/WE nie określono obowiązków sprawozdawczych małych dostawców wody. Aby temu zaradzić oraz zaspokoić potrzebę informacji dotyczących wdrażania i zgodności, należy wprowadzić nowy system, w ramach którego państwa członkowskie będą zobowiązane do utworzenia, aktualizacji i udostępniania Komisji i Europejskiej Agencji Środowiska zbiorów danych zawierających wyłącznie istotne dane, np. związane z przekroczeniem wartości parametrycznych i zdarzeniami o znaczącym charakterze. Dzięki temu obciążenie administracyjne dla wszystkich podmiotów powinno pozostać jak najmniejsze. Aby zapewnić odpowiednią infrastrukturę dostępu publicznego, sprawozdawczości i wymiany danych między organami publicznymi, państwa członkowskie powinny przygotować specyfikację danych opartą na przepisach dyrektywy 2007/2/WE i jej aktach wykonawczych.
- (24) Dane zgłaszane przez państwa członkowskie są potrzebne nie tylko do celów kontroli zgodności, ale są niezbędne również do umożliwienia Komisji monitorowania i oceny wydajności regulacyjnej przepisów w stosunku do ich celów, co będzie przydatne przy formułowaniu przyszłych ocen prawodawstwa zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.³³. W związku z tym potrzebne są stosowne dane, które umożliwią lepszą ocenę wydajności, skuteczności, stosowności i unijnej wartości dodanej dyrektywy, stąd konieczność zapewnienia odpowiednich mechanizmów sprawozdawczości, które mogą również służyć jako wskaźniki na potrzebę przyszłych ocen niniejszej dyrektywy.
- (25) Na podstawie pkt 22 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszej dyrektywy przed upływem pewnego okresu wyznaczonego od daty będącej terminem jej transpozycji. Ocena ta powinna opierać się na zebranych doświadczeniach i danych zgromadzonych w czasie wdrażania dyrektywy, na odpowiednich danych naukowych, analitycznych i epidemiologicznych oraz na wszelkich dostępnych zaleceniach WHO.

³¹ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

³² Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

³³ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (26) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności ma ona na celu propagowanie zasad odnoszących się do opieki zdrowotnej, dostępu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, ochrony środowiska i ochrony konsumentów.
- (27) Jak wielokrotnie orzekł Trybunał Sprawiedliwości, zasadnicze wykluczenie możliwości stosowania przez zainteresowane osoby obowiązku nałożonego tą dyrektywą byłoby sprzeczne z wiążącym charakterem dyrektywy wynikającym z art. 288 akapit trzeci Traktatu. Stwierdzenie to ma zastosowanie w szczególności do dyrektywy, której celem jest ochrona zdrowia ludzkiego przed negatywnymi skutkami wszelkich zanieczyszczeń wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Dlatego też, zgodnie z konwencją z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska³⁴, członkowie zainteresowanej społeczności powinni mieć dostęp do wymiaru sprawiedliwości, aby przyczynić się do ochrony prawa do życia w środowisku, które jest odpowiednie dla zdrowia i dobrostanu ludzi. Ponadto, w przypadku gdy duża liczba osób znajduje się w „sytuacji szkody masowej”, ze względu na te same nielegalne praktyki związane z naruszeniem praw przyznanych na mocy niniejszej dyrektywy, osoby te powinny mieć możliwość stosowania mechanizmów zbiorowego dochodzenia roszczeń, o ile takie mechanizmy zostały ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z zaleceniem Komisji 2013/396/UE³⁵.
- (28) W celu dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowo-technicznego lub określenia wymogów w zakresie monitorowania na potrzeby oceny zagrożenia i ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany załączników I i IV do niniejszej dyrektywy. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych. Ponadto określone w uwadze 10 w części C załącznika I do dyrektywy 98/83/WE uprawnienie do ustalenia częstotliwości monitorowania oraz metod monitorowania w przypadku substancji promieniotwórczych nie jest już aktualne w związku z przyjęciem dyrektywy Rady 2013/51/Euratom³⁶, a zatem powinno zostać uchylone. Uprawnienie określone w akapicie drugim w części A załącznika III do dyrektywy 98/83/WE dotyczące zmian dyrektywy nie jest już potrzebne i powinno zostać uchylone.

³⁴ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

³⁵ Zalecenie Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych zasad dotyczących mechanizmów zbiorowego dochodzenia roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk oraz roszczeń odszkodowawczych w państwach członkowskich, dotyczących naruszeń praw przyznanych na mocy prawa Unii (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 60).

³⁶ Dyrektywa Rady 2013/51/Euratom z dnia 22 października 2013 r. określająca wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 296 z 7.11.2013, s. 12).

- (29) Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszej dyrektywy, uprawnienia wykonawcze powinny zostać przekazane Komisji, jeśli chodzi o określenie formy i warunków przedstawiania informacji na temat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, udostępnianych wszystkim osobom zaopatrywanym, a także jeśli chodzi o określenie formy i warunków przedstawiania informacji na temat wykonywania niniejszej dyrektywy udostępnianych przez państwa członkowskie i opracowywanych przez Europejską Agencję Środowiska. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁷.
- (30) Nie naruszając wymogów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE³⁸, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji karnych za naruszanie przepisów dyrektywy oraz zapewnić ich wykonanie. Sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (31) W dyrektywie 2013/51/Euratom określono szczegółowe ustalenia dotyczące monitorowania substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W związku z tym niniejsza dyrektywa nie powinna określać wartości parametrycznych dotyczących promieniotwórczości.
- (32) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie ochrona zdrowia ludzkiego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki, możliwe jest lepsze osiągnięcie go na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (33) Zobowiązanie do przeniesienia niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu z wcześniejszymi dyrektywami. Zobowiązanie do przeniesienia przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.
- (34) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku V część B,

↓ 1998/83 (dostosowany)
⇒ nowy

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

³⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

2. Celem niniejszej dyrektywy jest ochrona zdrowia ludzkiego przed szkodliwymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez zapewnienie, ~~że jest~~ ☒ aby była ☒ zdatna do użycia i czysta.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

1. „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” oznacza ~~a)~~ wszelką wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu przeznaczoną do picia, gotowania, przygotowywania ☐ lub produkcji ☐ żywności lub innych celów domowych ☐ zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych ☐, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy dostarczana jest: z sieci dystrybucyjnej, ☒ pojazdów- ☐cystern ~~lub~~ czy☐, w przypadku wody źródlanej, ☐ w butelkach ~~czy~~ lub pojemnikach;

~~b) wszelką wodę wykorzystywaną przez każde przedsiębiorstwo produkcji żywności do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów albo substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, jeśli właściwe władze krajowe nie są przekonane, że jakość wody nie może wpływać na wartość zdrowotną środków spożywczych w ich końcowej postaci;~~

2. „wewnętrzna instalacja wodociągowa” oznacza przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, które są zainstalowane między zaworami, z których następuje pobór wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ☐ zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, ☐ a siecią dystrybucyjną, ale jedynie jeśli nie podlegają, zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi, kompetencji dostawcy wody w zakresie jego obowiązków;

↓ nowy

3. „dostawca wody” oznacza podmiot dostarczający średnio co najmniej 10 m³ na dobę wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
4. „mały dostawca wody” oznacza dostawcę wody dostarczającego mniej niż 500 m³ wody na dobę lub obsługującego mniej niż 5 000 osób;
5. „duży dostawca wody” oznacza dostawcę wody dostarczającego co najmniej 500 m³ wody na dobę lub obsługującego co najmniej 5 000 osób;
6. „bardzo duży dostawca wody” oznacza dostawcę wody dostarczającego co najmniej 5 000 m³ wody na dobę lub obsługującego co najmniej 50 000 osób;
7. „obiekty priorytetowe” oznaczają duże obiekty, w których duża liczba użytkowników może być narażona na ryzyko związane z wodą, np. szpitale, instytucje opieki zdrowotnej, obiekty zakwaterowania, zakłady karne i kempingi, określone przez państwa członkowskie;
8. „wrażliwe i zmarginalizowane grupy” oznaczają osoby wyizolowane ze społeczeństwa w wyniku dyskryminacji lub braku dostępu do praw, zasobów lub możliwości, bardziej niż reszta społeczeństwa narażone na szereg możliwych zagrożeń związanych ze zdrowiem, bezpieczeństwem, brakiem wykształcenia, uczestnictwem w szkodliwych praktykach lub na inne zagrożenia.

↓ 1998/83 (dostosowany)

Artykuł 3

Wylączenia

1. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:
 - a) naturalnych wód mineralnych uznanych za takie przez odpowiedzialny organ, o którym mowa w właściwe władze krajowe zgodnie z przepisami ~~dyrektywy Rady 80/777/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wydobycia i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych³⁹~~ dyrektywie 2009/54/WE;

↓ 1998/83

- b) wód stanowiących produkty lecznicze w rozumieniu ~~dyrektywy Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych⁴⁰~~ = dyrektywy 2001/83/WE.

↓ 1998/83

2. Państwa członkowskie mogą wykluczyć z przepisów niniejszej dyrektywy:
 - a) wodę przeznaczoną wyłącznie do takich celów, w stosunku do których właściwe władze mają pewność, że jakość wody nie ma wpływu ani bezpośredniego, ani pośredniego na zdrowie danych konsumentów;
 - b) wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, indywidualnie dostarczaną, pod warunkiem że w ilościach niższych niż średnio 10 m³ na dobę lub dostarczaną mniej niż 50 osobom, chyba że woda jest dostarczana jako część działalności handlowej lub publicznej.
3. Państwa członkowskie, które uciekają się do wyłączeń przewidzianych w ust. 2 lit. b) zapewniają, ~~że aby~~ zainteresowana ludność ~~jest~~ została powiadomiona o tym, a także o wszelkich czynnościach, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed szkodliwymi skutkami wynikającymi z jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Dodatkowo, jeśli pojawi się potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego wynikające z jakości takiej wody, ludność, której to dotyczy, otrzymuje niezwłocznie właściwe porady.

³⁹ ~~Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/70/WE (Dz.U. L 299 z 23.11.1996, str. 26).~~

⁴⁰ ~~Dz.U. 22 z 9.2.1965, str. 369. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/39/EWG (Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 22).~~

Artykuł 4

Obowiązki ogólne

1. Bez uszczerbku dla ich zobowiązań wynikających z innych przepisów ~~wspólnotowych~~ ☒ unijnych ☒, państwa członkowskie ~~podlegają~~ ☒ stosują ☒ środki niezbędne do zapewnienia, ~~że~~ ☒ by ☒ woda przeznaczona do spożycia przez ludzi ~~jest~~ ☒ była ☒ zdatna do użycia i czysta. W celu spełnienia minimalnych wymagań niniejszej dyrektywy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest czysta i zdatna do użycia, jeśli ☒ spełnia wszystkie poniższe warunki ☒:
 - a) jest wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz wszelkich substancji, które w ilościach lub stężeniach stanowią potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego; ~~oraz~~
 - b) spełnia minimalne wymagania przedstawione w załączniku I części A i B;
~~oraz jeśli, zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 5–8 oraz 10 oraz zgodnie z Traktatem,~~
 - c) państwa członkowskie ☒ zastosowały ☒ ~~podlegają~~ wszelkie inne środki niezbędne do ~~zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi~~ ~~spełnia wymagania~~ ☒ spełnienia wymagań ☒ ⇒ określonych w art. 5–12 ⇐ niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie ~~zapewniają, że~~ ☒ zapewniają, aby ☒ środki podjęte w celu wykonania niniejszej dyrektywy w żadnych okolicznościach nie ~~mają~~ ☒ miały ☒ skutku w postaci bezpośredniego lub pośredniego pozwolenia ~~albo~~ na pogorszenie obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ~~tak dalece, jak jest to stosowne dla ochrony zdrowia ludzkiego,~~ albo ~~nie pozwolą~~ na wzrost zanieczyszczenia wód wykorzystywanych do produkcji wody ~~pitnej~~ ⇒ przeznaczonej do spożycia przez ludzi ⇐.

Artykuł 5

Normy jakości

1. Państwa członkowskie ustalają wartości mające zastosowanie do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla parametrów przedstawionych w załączniku I ☒, które to parametry nie mogą być mniej rygorystyczne niż wartości określone w tym załączniku ☒.
- ~~2. Wartości ustanowione zgodnie z ust. 1 nie są mniej rygorystyczne, niż te przedstawione w załączniku I. W odniesieniu do parametrów przedstawionych w załączniku I, część C, wartości muszą być ustalone tylko do celów monitorowania oraz dla spełnienia zobowiązań nałożonych w art. 8.~~
- ~~2.3.~~ Państwo członkowskie ustala wartości dla dodatkowych parametrów nieobjętych załącznikiem I w przypadku, gdy wymaga tego ochrona zdrowia ludzkiego na terytorium tego kraju lub jego części. Ustalone wartości ~~powinny co najmniej spełniać~~ ☒ spełniają co najmniej ☒ wymagania art. 4 ust. 1 lit. a).

Artykuł 6

Punkt zgodności

~~1.~~ Wartości parametryczne ustalone zgodnie z art. 5 ⇨ w odniesieniu do parametrów wymienionych w załączniku I części A i B ⇩ są przestrzegane:

- a) w przypadku wody dostarczanej z sieci dystrybucyjnej w punktach czerpalnych w terenie lub w zabudowaniach i obiektach, z zaworów używanych zwykle do pobierania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- b) w przypadku wody dostarczanej z ☒ pojazdu- ☒ cysterny w punkcie, w którym wypływa ona z cysterny;
- c) w przypadku wody ⇨ źródlanej ⇩ ~~w butelkach lub pojemnikach przeznaczonych do sprzedaży~~ w punkcie, gdzie woda umieszczana jest w butelkach ~~lub pojemnikach~~.

~~d) w przypadku wody wykorzystywanej w przedsiębiorstwie produkcji żywności w punkcie, w którym woda jest wykorzystywana w przedsiębiorstwie.~~

~~2. W przypadku wody objętej ust. 1 lit. a) uznaje się, że Państwa Członkowskie wypełniły swoje zobowiązania wynikające z niniejszego artykułu oraz art. 4 i art. 8 ust. 2 w przypadku, gdy można ustalić, że niezgodność z wartościami parametrycznymi ustalonymi zgodnie z art. 5 wynika z wewnętrznej instalacji wodociągowej lub jej konserwacji, z wyjątkiem zabudowań i obiektów, w których woda dostarczana jest ludności, takich jak szkoły, szpitale i restauracje.~~

~~3. W przypadku, gdy stosuje się przepisy ust. 2 oraz istnieje ryzyko, że woda objęta przepisami ust. 1 lit. a) nie spełniałaby wartości parametrycznych zgodnie z art. 5, Państwa Członkowskie niemniej jednak zapewniają, że:~~

~~a) podejmowane są właściwe środki w celu zmniejszenia lub wyeliminowania ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi, takie jak doradzanie właścicielom nieruchomości w sprawie możliwych czynności zaradczych jakie mogliby podjąć, i/lub~~

~~inne środki, takie jak odpowiednie techniki, są podejmowane w celu zmiany rodzaju lub właściwości wody zanim jest ona dostarczona, co zmierza do zmniejszenia lub wyeliminowania ryzyka niezgodności wskaźników z wartościami parametrycznymi po dostawie;~~

~~oraz~~

~~b) zainteresowani konsumenci są należycie informowani i uzyskują poradę w odniesieniu do możliwych dodatkowych czynności zaradczych, jakie powinni podjąć.~~

Artykuł 7

Oparte na analizie ryzyka podejście do bezpieczeństwa wody

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wobec zaopatrzenia w wodę, uzdatniania i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi stosowano podejście oparte na analizie ryzyka, złożone z następujących elementów:
 - a) ocena zagrożeń dotycząca części wód wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z art. 8;
 - b) ocena ryzyka związanego z zaopatrzeniem przeprowadzana przez dostawców wody do celów monitorowania jakości dostarczanej wody zgodnie z art. 9 i załącznikiem II część C;
 - c) ocena ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi zgodnie z art. 10.
2. Oceny zagrożeń przeprowadza się do dnia [3 years after the end-date for transposition of this Directive] r. Podlegają one przeglądom co 3 lata i w razie potrzeby są aktualizowane.
3. Oceny ryzyka związanego z zaopatrzeniem są przeprowadzane przez bardzo dużych dostawców wody i dużych dostawców wody do dnia [3 years after the end-date for transposition of this Directive] r. i przez małych dostawców wody do dnia [6 years after the end-date for transposition of this Directive] r. Podlegają one przeglądom w regularnych odstępach czasu nie dłuższych niż 6 lat i w razie potrzeby są aktualizowane.
4. Oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi przeprowadza się do dnia [3 years after the end-date for transposition of this Directive] r. Podlegają one przeglądom co 3 lata i w razie potrzeby są aktualizowane.

Artykuł 8

Ocena zagrożeń dotycząca części wód wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

1. Nie naruszając art. 6 i 7 dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie dbają o to, aby ocena zagrożeń obejmowała części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dostarczające średnio powyżej 10 m³ wody na dobę. Ocena zagrożeń obejmuje następujące elementy:
 - a) identyfikację i współrzędne geograficzne wszystkich punktów poboru wody w częściach wód objętych oceną zagrożeń;
 - b) identyfikacja stref ochronnych, w przypadkach gdy strefy te zostały ustanowione zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE i obszarów chronionych, o których mowa w art. 6 tej dyrektywy;
 - c) określenie zagrożeń i możliwych źródeł zanieczyszczeń mających wpływ na części wód objęte oceną zagrożeń. W tym celu państwa członkowskie mogą

wykorzystać przegląd wpływu działalności człowieka przeprowadzony zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE oraz informacje na temat znaczących oddziaływań, zgromadzone zgodnie z pkt 1.4 w załączniku II do tej dyrektywy;

- d) regularne monitorowanie części wód objętych oceną zagrożeń pod kątem odpowiednich zanieczyszczeń wybranych z wykazów:
- (i) parametrów wymienionych w części A i B załącznika I do niniejszej dyrektywy;
 - (ii) zanieczyszczeń wód podziemnych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴¹ oraz zanieczyszczeń i wskaźników zanieczyszczenia, dla których państwa członkowskie ustaliły wartości progowe zgodnie z załącznikiem II do tej dyrektywy;
 - (iii) substancji priorytetowych i niektórych innych substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE⁴²;
 - (iv) innych istotnych zanieczyszczeń, takich jak mikrodrobiny plastiku, lub zanieczyszczeń specyficznych dla dorzeczy, określonych przez państwa członkowskie na podstawie przeglądu wpływu działalności człowieka przeprowadzonego zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE oraz informacji na temat znaczących oddziaływań, zgromadzonych zgodnie z pkt 1.4 w załączniku II do tej dyrektywy.

Państwa członkowskie dokonują wyboru spośród ppkt (i)–(iv) w celu monitorowania parametrów, substancji lub zanieczyszczeń, które są uważane za istotne w świetle zagrożeń zidentyfikowanych na podstawie lit. c) lub po uwzględnieniu informacji przedstawionych przez dostawców wody zgodnie z ust. 2.

Do celów regularnego monitorowania państwa członkowskie mogą wykorzystać wyniki monitorowania przeprowadzonego zgodnie z innymi przepisami Unii.

2. Dostawcy wody, którzy monitorują swoją surową wodę do celów monitoringu operacyjnego, są zobowiązani do informowania właściwych organów o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych stężeniach w odniesieniu do monitorowanych parametrów, substancji lub zanieczyszczeń.
3. Państwa członkowskie informują dostawców wody wykorzystujących część wód objętą oceną zagrożeń o wynikach monitorowania przeprowadzonego na podstawie ust. 1 lit. d) i mogą, na podstawie tych wyników monitorowania:
 - a) wymagać od dostawców wody przeprowadzenia dodatkowego monitorowania lub oczyszczania w przypadku niektórych parametrów;

⁴¹ Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19).

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84).

- b) zezwolić dostawcom wody na zmniejszenie częstotliwości monitorowania niektórych parametrów bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka związanego z zaopatrzeniem, pod warunkiem że nie są to parametry podstawowe w rozumieniu załącznika II część B pkt 1 i pod warunkiem że nie jest prawdopodobne, aby jakikolwiek dający się racjonalnie przewidzieć czynnik miał spowodować pogorszenie jakości wody.
4. W takich przypadkach, gdy dostawca wody może zmniejszyć częstotliwość monitorowania, o której mowa w ust. 2 lit. b), państwa członkowskie nadal regularnie monitorują te parametry w częściach wód objętych oceną zagrożeń.
5. Na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie z ust. 1 i 2 i na podstawie dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie stosują następujące środki we współpracy z dostawcami i innymi zainteresowanymi podmiotami lub dopilnowują, aby dostawcy wody zastosowali te środki:
- a) środki zapobiegawcze w celu zredukowania poziomu uzdatniania i ochrony jakości wody, w tym środki, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2000/60/WE;
- b) środki łagodzące, które uznaje się za konieczne na podstawie wyników monitorowania przeprowadzonego na podstawie ust. 1 lit. d) w celu zidentyfikowania i usunięcia źródła zanieczyszczenia.

Państwa członkowskie regularnie dokonują przeglądu wszelkich takich środków.

Artykuł 9

Ocena ryzyka związanego z zaopatrzeniem

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy wody przeprowadzali ocenę ryzyka związanego z zaopatrzeniem, co umożliwia dostosowanie częstotliwości monitorowania każdego z parametrów wymienionych w załączniku I części A i B, które nie są parametrami podstawowymi zgodnie z załącznikiem II część B, w zależności od częstotliwości ich występowania w surowej wodzie.

W przypadku tych parametrów państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy wody mogli odstąpić od częstotliwości pobierania próbek określonej w załączniku II część B zgodnie ze specyfikacjami podanymi w załączniku II część C.

W tym celu na dostawców wody nakłada się obowiązek uwzględniania wyników oceny zagrożeń przeprowadzonej zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy oraz monitorowania przeprowadzonego zgodnie z art. 7 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 2000/60/WE.

2. Ocena ryzyka związanego z zaopatrzeniem jest zatwierdzana przez właściwe organy.

Artykuł 10

Ocena ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby przeprowadzano ocenę ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi, obejmującą następujące elementy:

- a) ocena potencjalnych rodzajów ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi oraz z powiązanymi produktami i materiałami, a

także ustalenie, czy mają one wpływ na jakość wody w punkcie, gdzie wypływa ona z kranów, z których jest zazwyczaj pobierana do spożycia przez ludzi, w szczególności w przypadkach gdy woda jest dostarczana ogółowi społeczeństwa w obiektach priorytetowych;

- b) regularne monitorowanie parametrów wymienionych w załączniku I część C w obiektach, gdzie potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego jest uznawane za najwyższe. Stosowne parametry i obiekty objęte monitorowaniem wybiera się na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z lit. a).

Jeśli chodzi o regularne monitorowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie mogą opracować strategię monitorowania skupiającą się na obiektach priorytetowych;

- c) weryfikacja, czy właściwości użytkowe wyrobów budowlanych mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi są adekwatne w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk związanych z podstawowym wymogiem dla obiektów budowlanych, określonych w pkt 3 lit. e) w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 305/2011.

- 2. W przypadkach gdy państwa członkowskie uznają, na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z ust. 1 lit. a), że istnieje ryzyko dla zdrowia ludzkiego mające źródło w wewnętrznej instalacji wodociągowej lub powiązanych produktach i materiałach, lub gdy monitorowanie przeprowadzone zgodnie z ust. 1 lit. b) wykáže, że wartości parametryczne określone w załączniku I część C nie są spełnione, państwo członkowskie:

- a) stosuje właściwe środki w celu wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi określonymi w załączniku I część C;

- b) stosuje wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia, aby migracja substancji lub chemikaliów z wyrobów budowlanych wykorzystywanych w przygotowywaniu lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi nie stanowiła bezpośredniego ani pośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego;

- c) stosuje inne środki, takie jak odpowiednie techniki kondycjonowania, we współpracy z dostawcami wody w celu zmiany rodzaju lub właściwości wody, zanim zostanie ona dostarczona, co prowadzi do zmniejszenia lub wyeliminowania ryzyka niezgodności wskaźników z wartościami parametrycznymi po dostawie;

- d) należycie informuje konsumentów i udziela im porad na temat warunków konsumpcji i wykorzystania wody oraz na temat sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka;

- e) organizuje szkolenia dla hydraulików i innych specjalistów zajmujących się wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi oraz instalacją wyrobów budowlanych;

- f) w odniesieniu do bakterii *Legionella* zapewnia skuteczne środki kontroli i zarządzania w celu zapobieżenia wystąpieniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk.

↓ 1998/83 (dostosowany)

Artykuł 11~~7~~

Monitorowanie

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, ~~że przeprowadzane jest~~ regularnego monitorowania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w celu sprawdzenia, że woda dostępna dla konsumentów spełnia wymagania niniejszej dyrektywy, w szczególności wartości parametryczne ustalone zgodnie z art. 5. ~~Próbki powinny być pobrane~~ są pobierane tak, by były one reprezentatywne dla jakości wody spożywanej w okresie roku. Dodatkowo, w przypadku gdy dezynfekcja stanowi część przygotowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, by ~~że~~ skuteczność stosowanej dezynfekcji ~~została~~ nie sprawdzona oraz ~~że~~ by każde zanieczyszczenie ubocznymi produktami pochodzącymi z dezynfekcji ~~jest~~ było utrzymywane na jak najniższym poziomie, nie wpływając ujemnie na skuteczność dezynfekcji.
-

↓ 1998/83
⇒ nowy

2. W celu wypełnienia zobowiązań nałożonych w ust. 1, ~~właściwe władze~~ ustanawiają się odpowiednie programy monitorowania dla wszelkiej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ⇒ zgodnie z załącznikiem II część A ⇐. Te programy monitorowania ~~muszą spełniać minimalne wymagania ustalone w załączniku II.~~ ⇒ składają się z następujących elementów: ⇐
-

↓ nowy

- a) monitorowanie parametrów wymienionych w załączniku I części A i B oraz parametrów określonych zgodnie z art. 5 ust. 2, zgodnie z załącznikiem II oraz, w przypadkach gdy wykonywana jest ocena ryzyka związanego z zaopatrzeniem, zgodnie z art. 9;
- b) monitorowanie parametrów wymienionych w załączniku I część C do celów oceny ryzyka związanego z wewnętrzną instalacją wodociągową, przewidziane w art. 10 ust. 1 lit. b);
- c) monitorowanie do celów oceny zagrożeń, przewidziane w art. 8 ust. 1 lit. d).
-

↓ 1998/83

3. Właściwe władze określają punkty, w których pobierane są próbki, które muszą spełniać odpowiednie wymagania ustalone w załączniku II część D.

↓ 596/2009 art. 1 i załącznik pkt 2.2

~~4. Wspólnotowe wytyczne dotyczące monitorowania przewidziane w niniejszym artykule mogą być sporządzane zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.~~

↓ 1998/83 (dostosowany)

~~45.~~ a) Państwa członkowskie spełniają wymogi specyfikacji dla analiz parametrów przedstawionych w załączniku III zgodnie z następującymi zasadami:

a) ~~b)~~ metody analizy inne niż określone w załączniku III część ~~A~~ 1 mogą być wykorzystywane, pod warunkiem że można ~~wskazać~~ wykazać , iż uzyskane wyniki są co najmniej tak wiarygodne, jak te uzyskane z wykorzystaniem określonych metod , dostarczając ~~Państwa Członkowskie, które wykorzystaly metody alternatywne dostarczają~~ Komisji wszelkich stosownych informacji dotyczących takich metod oraz ich równoważności;

~~b)~~ ~~d)~~ Dla tych parametrów wymienionych w załączniku III części ~~2 i 3~~ B może być stosowana każda metoda analizy, pod warunkiem że spełnia wymagania określone tamże.

~~56.~~ Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~że~~ dodatkowe monitorowanie ~~jest~~ było przeprowadzane na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono żadnych wartości parametrycznych zgodnie z art. 5, jeśli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzających ~~ch~~ potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.

↓ 1998/83 (dostosowany)

Artykuł ~~128~~

~~Czynności~~ Działania zaradcze i ograniczenia w stosowaniu

1. Państwa członkowskie zapewniają, ~~że~~ aby każde niepowodzenie w spełnieniu wartości parametrycznych ustalonych zgodnie z art. 5 ~~jest~~ było niezwłocznie badane w celu określenia jego przyczyny.
2. Jeśli pomimo środków podjętych w celu wypełnienia zobowiązań nałożonych przepisami art. 4 ust. 1, woda przeznaczona do spożycia przez ludzi nie spełnia wartości parametrycznych ustalonych zgodnie z art. 5, ~~oraz z zastrzeżeniem art. 6 ust. 2,~~ dane państwo członkowskie zapewnia jak najszybsze podjęcie niezbędnych ~~czynności~~ działań zaradczych w celu przywrócenia jej jakości i daje pierwszeństwo stosowaniu tych czynności, uwzględniając między innymi zakres, w jakim odpowiednie wartości parametryczne zostały przekroczone i potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.

↓ nowy

W przypadku niezgodności z wartościami parametrycznymi określonymi w załączniku I część C działania zaradcze obejmują środki określone w art. 10 ust. 2 lit. a)–f).

↓ 1998/83 (dostosowany)

⇒ nowy

3. Niezależnie od tego, czy wystąpi niepowodzenie w spełnieniu wartości parametrycznych, państwa członkowskie zapewniają, że aby zabroniona jest była jakkolwiek dostawa wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która stanowi potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego bądź jej wykorzystanie jest było ograniczone ~~albo~~ , oraz aby podejmowane są były ~~takie~~ wszelkie inne ~~czynności~~ działania zaradcze niezbędne dla ochrony zdrowia ludzkiego. ~~W takich przypadkach konsumenci są niezwłocznie o tym informowani oraz udzielane są im niezbędne porady.~~

↓ nowy

Państwa członkowskie automatycznie uznają wszelkie przypadki niespełnienia minimalnych wymogów dotyczących wartości parametrycznych określonych w załączniku I części A i B za potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3 państwa członkowskie jak najszybciej stosują następujące środki:
- a) powiadają wszystkich zainteresowanych konsumentów o potencjalnym zagrożeniu dla zdrowia ludzkiego i jego przyczynie, o przekroczeniu wartości parametrycznej oraz o podjętych działaniach zaradczych, w tym o wprowadzeniu zakazu, ograniczenia lub innym działaniu;
 - b) przekazują i regularnie aktualizują niezbędne wskazówki dla konsumentów dotyczące warunków konsumpcji i wykorzystania wody ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnych grup wrażliwych;
 - c) informują konsumentów, jeżeli ustalono, że nie ma już potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, a także informują o tym, że świadczenie usługi wróciło do normy.

↓ 1998/83

45. Właściwe organy lub inne odpowiednie organy podejmują decyzję, jakie czynności mają zostać podjęte na podstawie ust. 3, uwzględniając ryzyko dla zdrowia ludzkiego, które mogłoby zostać spowodowane przerwaniem dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo ograniczeniem jej wykorzystania.

~~5. Państwa Członkowskie mogą ustanowić wytyczne w celu wspierania właściwych władz przy wypełnianiu ich zobowiązań zgodnie z ust. 4.~~

~~6. W przypadku niezgodności z wartościami parametrycznymi lub specyfikacjami przedstawionymi w załączniku I część C Państwa Członkowskie rozważają, czy ta niezgodność stwarza ryzyko dla zdrowia ludzkiego. W przypadku, gdy jest to~~

niezbędne dla ochrony zdrowia ludzkiego, podejmują one czynności zaradcze w celu przywrócenia jakości wody.

~~7. Państwa Członkowskie zapewniają, że w przypadku gdy czynności zaradcze są podejmowane, konsumenci są powiadamiani o nich z wyjątkiem przypadków, gdy właściwe władze uznają niezgodność z wartościami parametrycznymi za nieistotną.~~

~~Artykuł 9~~

~~Odstępstwa~~

~~1. Państwa Członkowskie mogą przewidzieć odstępstwa od wartości parametrycznych przedstawionych w załączniku I część B lub zamieszczonych zgodnie z przepisami art. 5 ust. 3 do maksymalnej wartości, która ma zostać przez nie określona, pod warunkiem, że żadne odstępstwo nie stanowi potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i pod warunkiem, że dostawa wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na danym obszarze nie może być utrzymywana z zastosowaniem jakiegokolwiek innych uzasadnionych środków.~~

~~Odstępstwa są ograniczone do możliwie jak najkrótszego okresu, który nie może przekraczać trzech lat, a pod jego koniec przeprowadzany jest przegląd w celu ustalenia, czy osiągnięto wystarczający postęp. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zamierza udzielić drugiego odstępstwa, powiadamia Komisję o przeglądzie wraz z powodami decyzji w sprawie drugiego odstępstwa. Drugie odstępstwo nie może przekraczać trzech lat.~~

~~2. W wyjątkowych okolicznościach Państwo Członkowskie może zwrócić się do Komisji o przyznanie trzeciego odstępstwa na okres nie przekraczający trzech lat. Komisja podejmuje decyzję w sprawie każdego z takich wniosków w ciągu trzech miesięcy.~~

~~3. Wszelkie odstępstwa przyznane zgodnie z przepisami ust. 1 i 2 określają następujące informacje:~~

~~(a) przyczyny odstępstwa;~~

~~(b) parametr, ze względu na który udzielone jest odstępstwo, wyniki uprzedniego odpowiedniego monitorowania oraz maksymalną wartość dopuszczalną w ramach odstępstwa;~~

~~(c) obszar geograficzny, ilość wody dostarczanej każdego dnia, ludność, której to dotyczy oraz czy wpłynęłoby to na wszelkie odpowiednie przedsiębiorstwa produkcji żywności;~~

~~(d) odpowiedni system monitorowania, ze zwiększoną częstotliwością monitorowania, jeżeli to niezbędne;~~

~~(e) streszczenie planu mającego na celu przeprowadzenie niezbędnych czynności zaradczych, w tym harmonogram prac i ocena kosztów oraz przepisy dotyczące przeglądów;~~

~~(f) wymagany okres przyznania odstępstwa.~~

~~4. Jeśli właściwe władze uznają niezgodność z wartościami parametrycznymi za nieistotną oraz jeśli czynność podjęta zgodnie z art. 8 ust. 2 jest wystarczająca do tego, żeby rozwiązać problem w ciągu 30 dni, wymogi ust. 3 nie muszą być stosowane.~~

~~W tym przypadku właściwe władze lub inne odpowiednie organy ustalają jedynie maksymalną dopuszczalną wartość w odniesieniu do danego parametru oraz termin udzielony, mający na celu rozwiązanie problemu.~~

~~5. Nie można dłużej odwoływać się do ust. 4, jeśli niepowodzenie w spełnieniu jakiegokolwiek z wartości parametrycznych dla danej dostawy wody wystąpiło częściej niż łącznie przez 30 dni w okresie dwunastu poprzedzających miesięcy.~~

~~6. Każde Państwo Członkowskie, które dokonało odniesienia do takich odstępstw przewidzianych w niniejszym artykule zapewnia, że ludność, na którą to odstępstwo wpłynęło, jest niezwłocznie powiadamiana w odpowiedni sposób o odstępstwie oraz o zasadach regulujących je. Dodatkowo Państwo Członkowskie w miarę potrzeby zapewnia doradztwo poszczególnym grupom ludności, dla których odstępstwo może stanowić szczególne ryzyko.~~

~~Zobowiązania te nie mają zastosowania w okolicznościach opisanych w ust. 4, chyba że właściwe władze zdecydują inaczej.~~

~~7. Z wyjątkiem odstępstw przyznanych zgodnie z przepisami ust. 4, Państwo Członkowskie w ciągu dwóch miesięcy powiadamia Komisję o każdym odstępstwie dotyczącym poszczególnych dostaw wody przekraczających średnio 1000 m³ dziennie lub przeznaczonych dla więcej niż 5000 osób, łącznie z przekazaniem informacji wyszczególnionych w ust. 3.~~

~~8. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oferowanej do sprzedaży w butelkach lub pojemnikach.~~

~~Artykuł 10~~

~~Zapewnienie jakości uzdatniania, sprzętu i materiałów~~

~~Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, że żadne substancje ani materiały dla nowych instalacji wykorzystywanych w przygotowywaniu lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub zanieczyszczenia związane z takimi substancjami bądź materiałami dla nowych instalacji nie pozostają w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi w stężeniach wyższych, niż jest to niezbędne do celów ich wykorzystania oraz nie zmniejszają, ani bezpośrednio ani pośrednio, ochrony zdrowia ludzkiego przewidzianej w niniejszej dyrektywie; dokument wyjaśniający oraz specyfikacje techniczne na mocy art. 3 i art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych⁴² spełniają wymagania niniejszej dyrektywy.~~

⁴³ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/68/EWG (Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1).

Artykuł 13

Dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

1. Nie naruszając art. 9 dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie stosują wszelkie niezbędne środki, aby poprawić powszechny dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i wspierają stosowanie tych środków na swoim terytorium. Dotyczy to wszystkich poniższych środków:
 - a) identyfikacja osób bez dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przyczyn braku dostępu (np. przynależność do wrażliwych i zmarginalizowanych grup), ocena możliwości poprawy dostępu dla tych osób i informowanie ich o możliwościach podłączenia się do systemu dystrybucyjnego lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody;
 - b) instalacja i utrzymanie na zewnątrz i w budynkach sprzętu zapewniającego swobodny dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w przestrzeni publicznej;
 - c) promowanie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi:
 - (i) organizacja kampanii informacyjnych dotyczących jakości takiej wody;
 - (ii) działania zachęcające do udostępniania takiej wody w budynkach administracji i użyteczności publicznej;
 - (iii) działania zachęcające do darmowego udostępniania takiej wody w restauracjach, stołówkach i w ramach usług gastronomicznych.
2. Na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie z ust. 1 lit. a) państwa członkowskie stosują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla wrażliwych i zmarginalizowanych grup.

Jeżeli grupy te nie mają dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, państwa członkowskie niezwłocznie informują je o jakości wody, z której korzystają, i o wszelkich działaniach, jakie można podjąć, aby chronić zdrowie ludzkie przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Artykuł 14

Informacje dla społeczeństwa

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby wszystkie osoby zaopatrywane miały dostęp do odpowiednich i aktualnych informacji w internecie na temat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z załącznikiem IV.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby zaopatrywane otrzymywały regularnie, a co najmniej raz w roku, w najbardziej odpowiedniej formie (np. wraz z fakturą lub za pośrednictwem aplikacji na smartfony) i bez potrzeby ubiegania się o to, informacje dotyczące:

- a) struktury kosztów w ramach taryf naliczanych za metr sześcienny wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym kosztów stałych i zmiennych, z rozbiciem na koszty związane co najmniej z następującymi elementami:
 - (i) środki zastosowane przez dostawców wody do celów oceny zagrożeń na podstawie art. 8 ust. 5;
 - (ii) uzdatnianie i dystrybucja wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
 - (iii) odbieranie i oczyszczanie ścieków;
 - (iv) środki zastosowane na podstawie art. 13, w przypadku gdy takie środki zostały zastosowane przez dostawców wody;
- b) ceny dostarczonej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi za litr i za metr sześcienny;
- c) ilości wody zużytej przez gospodarstwo domowe, przynajmniej w ujęciu rocznym lub za okres rozliczeniowy, wraz z rocznymi tendencjami zużycia;
- d) porównanie rocznego zużycia wody przez gospodarstwo domowe ze średnim zużyciem wody przez gospodarstwa należące do tej samej kategorii;
- e) link do strony internetowej zawierającej informacje określone w załączniku IV.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające formę i warunki przedstawiania informacji, które mają być dostarczone zgodnie z akapitem pierwszym. Akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

3. Ust. 1 i 2 nie naruszają dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE.

Artykuł 15

Informacje o monitorowaniu procesu wdrażania

- 1. Nie naruszając dyrektywy 2003/4/WE i dyrektywy 2007/2/WE, państwa członkowskie, z pomocą Europejskiej Agencji Środowiska:
 - a) do dnia ... [6 years after the end-date for transposition of this Directive] r. tworzą, a następnie aktualizują co 6 lat, zbiór danych zawierający informacje o środkach zastosowanych na podstawie art. 13 oraz o odsetku populacji, który ma dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
 - b) do dnia ... [3 years after the end-date for transposition of this Directive] r. tworzą, a następnie aktualizują co 3 lata, zbiór danych zawierający wyniki ocen ryzyka zagrożeń i ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi, przeprowadzonych zgodnie z, odpowiednio, art. 8 i 10, w tym następujące elementy:
 - (i) punkty poboru wody określone na podstawie art. 8 ust. 1 lit. a);
 - (ii) wyniki monitorowania zebrane zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. d) i art. 10 ust. 1 lit. b); oraz
 - (iii) zwięzłe informacje na temat środków zastosowanych na podstawie art. 8 ust. 5 i art. 10 ust. 2;
 - c) tworzą, a następnie aktualizują corocznie, zbiór danych zawierający wyniki monitorowania w przypadkach przekroczenia wartości parametrycznych

określonych w załączniku I części A i B, zebrane zgodnie z art. 9 i 11, oraz informacje o działaniach zaradczych podjętych zgodnie z art. 12;

- d) tworzą, a następnie aktualizują corocznie, zbiór danych zawierający informacje o zdarzeniach związanych z wodą pitną, które spowodowały potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego – bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartościami parametrycznymi – trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1 000 osób, w tym informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach zaradczych podjętych zgodnie z art. 12.

W miarę możliwości w celu przedstawienia tych zbiorów danych wykorzystuje się usługi danych przestrzennych określone w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2007/2/WE.

2. Państwa członkowskie zapewniają Komisji, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do zbiorów danych, o których mowa w ust. 1.
3. Europejska Agencja Środowiska publikuje i aktualizuje ogólnounijny przegląd oparty na danych zbieranych przez państwa członkowskie regularnie lub na wniosek Komisji.

Ogólnounijny przegląd zawiera, w stosownych przypadkach, wskaźniki dotyczące produktów, rezultatów i oddziaływania niniejszej dyrektywy, ogólnounijne mapy przeglądowe i ogólne sprawozdania państw członkowskich.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające formę i warunki przedstawiania informacji dostarczanych zgodnie z ust. 1 i 3, w tym szczegółowe wymogi dotyczące wskaźników, ogólnounijnych map przeglądowych oraz ogólnych sprawozdań państw członkowskich, o których mowa w ust. 3.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

Artykuł 16

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne lub prawne lub ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy, zgodnie z prawodawstwem krajowym lub praktyką krajową, miały dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, w ramach której mogą zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań lub zaniechań związanych z wykonaniem art. 4, 5, 12, 13 i 14, w przypadku gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - a) mają wystarczający interes;
 - b) powołują się na naruszenie prawa, w przypadku gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.
2. Państwa członkowskie ustalają, na jakim etapie mogą być kwestionowane decyzje, działania lub zaniechania.
3. Państwa członkowskie ustalają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych wspierających ochronę środowiska i spełniających wszelkie wymogi prawa krajowego uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a).

Do celów ust. 1 lit. b) takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone.

4. Ust. 1, 2 i 3 nie wykluczają możliwości wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed skorzystaniem z sądowych procedur odwoławczych, w przypadku gdy taki wymóg istnieje w prawie krajowym.
5. Wszelkie procedury odwoławcze, o których mowa w ust. 1 i 4, są bezstronne, oparte na zasadzie równości, terminowe i niedyskryminacyjne ze względu na koszty.
6. Państwa członkowskie zapewniają publiczne udostępnianie informacji dotyczących dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych.

Artykuł 17

Ocena

1. Do dnia [12 years after the end-date for transposition of this Directive] r. Komisja przeprowadza ocenę niniejszej dyrektywy. Ocena ta opiera się między innymi na następujących elementach:
 - a) doświadczeniu zebranym podczas wykonywania niniejszej dyrektywy;
 - b) zbiorach danych z państw członkowskich, utworzonych zgodnie z art. 15 ust. 1 i ogólnounijnych przeglądach przygotowanych przez Europejską Agencję Środowiska zgodnie z art. 15 ust. 3;
 - c) odpowiednich danych naukowych, analitycznych i epidemiologicznych;
 - d) zaleceniach Światowej Organizacji Zdrowia, o ile zostały sformułowane.
2. W ramach tej oceny Komisja zwraca szczególną uwagę na skuteczność niniejszej dyrektywy, jeśli chodzi o następujące aspekty:
 - a) podejście oparte na analizie ryzyka określone w art. 7;
 - b) przepisy dotyczące dostępu do wody określone w art. 13;
 - c) przepisy dotyczące informacji, jakie należy przekazywać do wiadomości publicznej na podstawie art. 14 i załącznika IV.

↓ 1998/83 (dostosowany)

Artykuł ~~18~~

Przegląd ~~z~~ i zmiana ~~z~~ załączników

1. Co najmniej raz na pięć lat Komisja dokonuje przeglądu załącznika I w świetle postępu naukowo-technicznego ~~oraz opracowuje, w miarę potrzeby, propozycje zmian, w ramach procedury ustanowionej w art. 189e Traktatu.~~

↓ nowy

Komisja, na podstawie wyników przeprowadzonych przez państwa członkowskie ocen zagrożeń i ocen ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi, zawartych w zbiorach danych utworzonych na podstawie art. 15, dokonuje przeglądu załącznika II i ocenia, czy istnieje potrzeba zmodyfikowania go lub wprowadzenia nowych specyfikacji dotyczących monitorowania do celów tych ocen ryzyka.

↓ 596/2009 art. 1 i załącznik pkt 2.2

~~2. Co najmniej raz na pięć lat Komisja wprowadza zmiany w załącznikach II i III w celu odpowiedniego dostosowania do postępu naukowego i technicznego.~~

~~Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.~~

↓ nowy

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 19 dotyczących zmiany, w razie potrzeby, załączników I–IV w celu dostosowania ich do postępu naukowego i technicznego lub określenia wymogów w zakresie monitorowania do celów oceny zagrożeń i oceny ryzyka związanego z wewnętrznymi instalacjami wodociągowymi na podstawie art. 8 ust. 1 lit. d) i art. 10 ust. 1 lit. b).

Artykuł 19

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 18 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [date of entry into force of this Directive] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 18 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi

w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 18 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

↓ 1882/2003 art. 2 i załącznik II.29 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~2012~~

⊠ Procedura komitetowa ⊠

1. Komisję wspomaga Komitet. ⊠ Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. ⊠
2. W przypadku odniesienia się do niniejszego artykułu ustępu ~~art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE⁴⁴~~ stosuje się ⇒ art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 ⇐ ~~z uwagi na przepisy zawarte w jej art. 8.~~
~~Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.~~

↓ 596/2009 art. 1 i załącznik pkt 2.2

- ~~3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.~~

↓ 1998/83

~~Artykuł 13~~

Informacje i sprawozdawczość

- ~~1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia konsumentom dostępu do właściwej i aktualnej informacji w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.~~
- ~~2. Bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku⁴⁵, każde Państwo Członkowskie co trzy lata publikuje sprawozdanie w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,~~

⁴⁴ Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23).

⁴⁵ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 56.

~~mając na celu powiadamianie konsumentów. Pierwsze sprawozdanie obejmuje lata 2002, 2003 i 2004. Każde sprawozdanie zawiera co najmniej wszystkie poszczególne dostawy wody przekraczające średnio 1000 m³ dziennie lub zaopatrujące ponad 5000 osób i obejmuje trzy lata kalendarzowe oraz jest ono publikowane w ciągu roku kalendarzowego kończącego okres sprawozdawczy.~~

~~3. Państwa Członkowskie przesyłają swoje sprawozdania Komisji w ciągu dwóch miesięcy od ich opublikowania.~~

↓ 596/2009 art. 1 i załącznik pkt 2.2

~~4. Format i minimalny zakres informacji w odniesieniu do sprawozdań przewidzianych w ust. 2 ustalane są ze specjalnym uwzględnieniem środków, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 5 ust. 2 i 3, art. 7 ust. 2, art. 8, art. 9 ust. 6 i 7 oraz art. 15 ust. 1 i w stosownych przypadkach są zmieniane zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.~~

↓ 1998/83

~~5. Komisja bada sprawozdania Państw Członkowskich i co trzy lata publikuje ich sprawozdanie syntezę w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi we Wspólnocie. Sprawozdanie to jest publikowane w ciągu dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań Państw Członkowskich.~~

↓ 596/2009 art. 1 i załącznik pkt 2.2

~~6. Wraz z pierwszym sprawozdaniem w sprawie niniejszej dyrektywy, zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie sporządzają sprawozdanie, które ma zostać przekazane Komisji, w sprawie środków, jakie podjęły lub planują podjąć w celu wypełnienia swoich zobowiązań na podstawie art. 6 ust. 3 i załącznika I część B uwaga 10. W stosownych przypadkach propozycja w sprawie formatu sprawozdania przedkładana jest zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.~~

↓ 1998/83

~~Artykuł 14~~

~~Okres czasu dla zgodności~~

~~Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, że jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zgodna z niniejszą dyrektywą w okresie pięciu lat od jej wejścia w życie, bez uszczerbku dla uwag 2, 4, i 10 w załączniku I, części B.~~

~~Artykuł 15~~

~~Wyjątkowe okoliczności~~

~~1. Państwo Członkowskie może, w wyjątkowych okolicznościach i dla określonych geograficznie obszarów, przedłożyć Komisji specjalny wniosek o okres dłuższy niż ten ustanowiony w art. 14. Dodatkowy okres nie przekracza trzech lat, pod koniec których~~

~~przeprowadza się przegląd i przekazuje go Komisji, która może na podstawie tego przeglądu zezwolić na drugi dodatkowy okres trwający do trzech lat. Ten przepis nie ma zastosowania do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oferowanej do sprzedaży w butelkach lub pojemnikach.~~

~~2. Każdy taki wniosek, w stosunku do którego podano uzasadnienie, ustala trudności, jakich doświadczone i zawiera co najmniej wszystkie informacje określone w art. 9 ust. 3.~~

↓ 596/2009 art. 1 i załącznik pkt 2.2

~~3. Wniosek ten jest badany zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.~~

↓ 1998/83

~~4. Każde Państwo Członkowskie, które dokonało odniesienia do niniejszego artykułu zapewnia, że ludność, której dotyczy ten wniosek, jest niezwłocznie i w odpowiedni sposób informowana o rezultacie tego wniosku. Dodatkowo Państwo Członkowskie zapewnia, w miarę potrzeby, że porady są udzielane tym grupom ludności, dla których wnioski mogłyby stwarzać specjalne ryzyko.~~

↓ nowy

Artykuł 21

Sankcje

Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji nakładanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Nałożone sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie do dnia [2 years after entry into force of this Directive] r. powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, a następnie powiadamiają ją o wszelkich zmianach mających wpływ na te przepisy.

↓ 1998/83 (dostosowany)

Artykuł ~~17~~ 22

Transpozycja ~~do prawa krajowego~~

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 i 5–21 oraz załączników I–IV do dnia [2 years after entry into force of this Directive] r. ~~niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat od jej wejścia w życie.~~ Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują tekst tych środków powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. ~~Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez~~ Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie ~~przekazują~~ przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł ~~16~~23

Uchylenie

1. Dyrektywa ~~80/778/EWG~~ 98/83/WE zmieniona aktami wymienionymi w załączniku V część A ~~niniejszym~~ ~~traci moc~~ ze skutkiem od dnia [*day after the date in the first subparagraph of Article 22(1)*] r. ~~z upływem pięciu lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy. Z zastrzeżeniem ust. 2, uchylenie to pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących ostatecznych terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania, jak wskazano~~ dyrektyw określonych w załączniku IV część B.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jako ~~odniesienie się~~ odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytuje się zgodnie z tablicą korelacji ~~ustaloną~~ w załączniku VI.

~~Niezwłocznie po wprowadzeniu w życie przez Państwo Członkowskie przepisów ustawowych, wykonawczych oraz administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy oraz podjęciu środków przewidzianych w art. 14, w odniesieniu do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w tym Państwie Członkowskim są stosowane przepisy niniejszej dyrektywy, a nie dyrektywy 80/778/EWG.~~

nowy

2. Odstępstwa udzielone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 9 dyrektywy 98/83/WE obowiązujące w dniu [*end-date for transposition of this Directive*] r. mają nadal zastosowanie do końca okresu ich obowiązywania. Odstępstwa te nie mogą być przedłużane.

1998/83 (dostosowany)

Artykuł ~~18~~24

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* *Unii Europejskiej* .

Artykuł ~~25~~19

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*